

FRÅN SIMULERINGAR TILL VERKLIGHET

En fenomenografisk undersökning om hur studerande upplevt den praktiska undervisningen på Polisyreshögskolan

Evert Vikman

11/2018

Referat

Författare	Examen	
Evert Vikman	Polis (YH)	
Publikationens namn	Offentlighetsgrad	
Från simuleringar till verklighet - En fenomenografisk undersökning om hur studerande upplevt den praktiska undervisningen på Polisyreshögskolan	Offentlig	
Handledare	Lärdomsprovets form	
Sabina Jordan och Kriminalöverkonstapel Sebastian Stark	Undersökande lärdomsprov	
Referat		
<p>Syftet med denna undersökningen är att ta reda på ifall svenskspråkiga studerande upplevt den praktiska undervisningen på Polisyreshögskolan som tillräckligt arbetslivsorienterad. Som informanter i undersökningen fungerar studerande som gått utbildningen efter den senaste förnyelsen på Polisyreshögskolan 2014, då skolan övergick till en yrkeshögskoleutbildning.</p> <p>Undersökningsfrågorna är följande: Upplever svenskspråkiga studerande att den praktiska undervisningen på Polisyreshögskolan varit tillräckligt arbetslivsorienterad? Hur mycket nytta har man konkret haft av den praktiska undervisningen på Polisyreshögskolan? Kunde man göra den praktiska undervisningen mera arbetslivsorienterad? Upplever svenskspråkiga studerande att de fått öva tillräckligt på finska i de olika praktiska övningarna?</p> <p>Undersökningen är kvalitativ med inslag av fenomenografik och hermeneutik. I undersökningen har utförts halvstrukturerade personliga intervjuer.</p> <p>Intervjuerna har bandats in och transkriberats varpå analyseringen av svaren har skett med fenomenografi som arbetsmetod. Informanternas svar är direktciterade i resultatkapitlet varpå det följer en analys av svaren.</p> <p>Resultatet indikerar att majoriteten av informanterna upplevt den praktiska undervisningen som tillräckligt arbetslivsorienterad. Den allmänna uppfattningen bland informanterna var att de haft nytta av all praktisk undervisning på skolan. Dock fanns det förbättringsförslag på mera enkla övningar, vardagliga ärenden, utomstående målpersoner och mera tid för feedback. Det framkom även att man borde få öva mera på finska under utbildningen.</p>		
Sidantal	Månad och år då granskningen skett	Lärdomsprovets kod (OPS)
43 + 2 bilagor	November 2018	YH2016LP
Nyckelord		
Polisyreshögskola, praktisk undervisning, arbetslivsorienterad, undervisningsplan		

Tiivistelmä

Tekijä	Tutkinto	
Evert Vikman	Poliisi (AMK)	
Julkaisun nimi	Julkisuusaste	
Från simuleringar till verklighet - En fenomenografisk undersökning om hur studerande upplevt den praktiska undervisningen på Polisyreshögskolan	Julkinen	
Ohjaajat	Opinnäytetyön muoto	
Sabina Jordan sekä Ylempi rikoskonstaapeli Sebastian Stark	Tutkimuksellinen opinnäytetyö	
Tiivistelmä		
<p>Tämän tutkimuksen tarkoituksena on selvittää, kokevatko ruotsinkieliset opiskelijat käytännön opetuksen olleen tarpeeksi työelämäorientoitua Poliisiammattikorkeakoulussa. Tutkimuksessa haastellut henkilöt ovat Poliisiammattikorkeakoulun vuonna 2014 tapahtuneen viimeisimmän uudistuksen mukaisen korkeakoulun käyneitä opiskelijoita.</p> <p>Tutkimuskysymykset ovat seuraavat: kokivatko ruotsinkieliset opiskelijat käytännön opetuksen olleen tarpeeksi työelämäorientoitua? Kuinka paljon konkreettista hyötyä heille on ollut käytännön opetuksesta? Voisiko käytännön opetuksesta tehdä työelämäorientoidumpaa? Kokevatko ruotsinkieliset opiskelijat, että he ovat käytännön harjoitusten yhteydessä saaneet harjoitella tarpeeksi suomen kieltä?</p> <p>Tutkimus on kvalitatiivinen, jossa on fenomenografisia ja hermeneuttisia piirteitä. Tutkimuksessa on tehty puolistrukturoituja henkilöhaastatteluja.</p> <p>Haastattelut on nauhoitettu ja litteroitu, jonka jälkeen vastaukset on analysoitu fenomenografisella menetelmällä. Haastateltujen vastaukset löytyvät suorina lainauksina luvusta 6. Jokaista suoraan lainattua vastausta seuraa analyysi.</p> <p>Tutkimustulokset osoittavat, että suurin osa haastateltavista on kokenut käytännön opetuksen olevan riittävän työelämäorientoitua. Yleinen käsitys haastateltavien joukossa oli, että kaikki käytännön opetus koulussa on hyödyllistä. Parannusehdotuksissa esille nousivat yksinkertaisemmat harjoitukset, arkipäiväisten rutiinien harjoittelu, ulkopuolisten maalihenkilöiden käyttö ja riittävä ajankäyttö palautteen antamiseen. Tutkimuksessa kävi ilmi, että koulutuksen aikana tehtävissä käytännön harjoituksissa tulisi käyttää enemmän suomea.</p>		
Sivumäärä	Tarkastuskausi ja vuosi	Opinnäytetyökoodi (OPS)
43 + 2 liitesivua	Marraskuu 2018	YH2016LP
Avainsanat		
Poliisiammattikorkeakoulu, käytännön opetus, työelämäorientoitu, opetussuunnitelma		

INNEHÅLL

1	INLEDNING.....	1
1.1	Syfte och frågeställning.....	3
1.2	Avgränsning.....	4
1.3	Tidigare undersökningar.....	5
1.4	Disposition.....	6
2	ATT LÄRA SIG GENOM ATT UTFÖRA.....	6
3	POLISYRKESHÖGSKOLANS UNDERVISNINGSPLAN.....	8
3.1	Läroplan.....	8
3.2	Studiepoäng.....	9
3.3	Polisyreshögskolans undervisningsplan 2016–2017.....	9
3.3.1	Kompetens som stöder polisarbetet.....	10
3.3.2	Kompetens för övervakning- och alarmverksamhet.....	10
3.3.3	Brottsbekämpnings- och utredningskompetens.....	11
3.4	Polisyreshögskolans undervisningsplan 2014–2015.....	13
4	LAGEN.....	13
4.1	Lag om Polisyreshögskolan och studerandenas befogenheter.....	13
4.2	Språkutbildning och språkfärdigheter vid Polisyreshögskolan.....	15
5	MATERIAL OCH METOD.....	17
5.1	Metodologiska utgångspunkter.....	17
5.1.1	Hermeneutik.....	18
5.2	Materialinsamlingsmetod.....	19
5.3	Analysmetod.....	20
5.4	Forskningsetiska aspekter.....	20
5.5	Så har forskningsetiken beaktats i denna undersökning.....	22
6	RESULTAT.....	23
6.1	Arbetslivsorienterad utbildning.....	23
6.2	Konkreta nyttan av praktiska övningar.....	27

6.3	Variation i undervisningen	30
6.4	Språkundervisning som en del av den praktiska undervisningen.....	33
6.5	Ordet är fritt	37
7	DISKUSSION OCH SAMMANFATTNING	38
	REFERENSER.....	41
	BILAGOR	

1 INLEDNING

Under de senaste åren har *Polisyreshögskolan* genomgått stora förändringar. Utbildningen på skolan har tidigare varit en andra stadiets utbildning medan den i dagsläget har yrkeshögskolestatus. På Polisyreshögskolans egen webbsida informerades man i slutet av 2013 om att skolan kommer att genomgå en förändring och övergå till en tredjestadiets utbildning under 2014. Förändringen innebar även stora förändringar i läroplanen¹ och i undervisningen på skolan. Tidigare studerande som inledde sina studier på skolan blev utnämnda till *polisaspiranter* (Lag om polisutbildning (upphävd)). I dagsläget när studerande inleder sina studier på Polisyreshögskolan betraktas de som vanliga studeranden.

Jag har i min undersökning tagit reda på ifall de som studerat på Polisyreshögskolan upplever att den *praktiska undervisningen* på skolan varit tillräckligt *arbetslivsorienterad*. Undersökningen bygger på personliga intervjuer och kan klassificeras som en kvalitativ undersökning. Ämnet har jag valt på grund av att jag noterat att man inom den svenskspråkiga utbildningen ofta diskuterat just detta ämne bland studeranden. Det är viktigt att utbildningen motsvarar verkligheten ute i arbetslivet. Med tanke på att utbildningsprogrammet är relativt färskt anser jag att resultatet av min undersökning delvis fungerar som en feedback på innehållet av den nuvarande praktiska undervisningen. Denna undersökning kommer inte att ta fram någon exakt sanning om hur den praktiska undervisningen borde realiseras. Jag kommer endast att presentera ett resultat som är baserat på upplevelser och uppfattningar som studerande har om den nuvarande praktiska undervisningen och därför kan undersökningen anses vara fenomenografisk.

Intresset för att göra en undersökning om huruvida den svenskspråkiga utbildningen på Polisyreshögskolan anses vara tillräckligt arbetslivsorienterad, uppstod i början av arbetspraktiken. Med tanke på att jag själv snart avlägger examen så kunde jag se nyttan av att göra en undersökning som ger direkt feedback på utbildningen. Jag bestämde mig redan i ett tidigt skede för att endast sätta fokus på den praktiska undervisningen som tillämpas på skolan.

¹ I Polisyreshögskolan använder man benämningen undervisningsplan när man syftar på läroplanen

Med arbetslivsorienterad undervisning syftas i denna undersökning på att undervisningen som ges på Polisyrkeshögskolan skall motsvara arbetslivet och arbetsuppgifterna som en polis har. Ett av nyckelorden i min undersökning är *praktisk undervisning*, och med det syftas på undervisning där studerandena själva får utföra olika saker som direkt kan relateras till polisyrket, det vill säga övningar som görs utanför klassrummet vilket i huvudsak innebär olika övningsdagar. Övningsdagarna kan till exempel innehålla körövningar, maktmedelsövningar, taktiska övningar, skjutövningar, förhørsövningar och så vidare. Det är alltså motsatsen till teoriundervisning där man oftast sitter och lyssnar och lär sig en teori om något fenomen.

Att som polis behärska både finska och svenska i Finland är viktigt. Enligt den finska grundlagen så har Finland två nationalspråk, finska och svenska (Finlands grundlag, 2:17 §). Man måste kunna förstå och producera språken både genom tal och skrift. Jag kommer även att beakta denna aspekt i min undersökning. Jag kommer att ta reda på ifall studerande upplevt att de fått öva båda inhemska språken tillräckligt under de olika praktiska övningarna. Som polis i Finland bör språkkunskaperna i båda inhemska språken vara på en sådan nivå att det inte äventyrar tjänsteutövningen ute i arbetslivet.

Undersökningen som gjorts ligger även i det samhällseliga intresset med tanke på att de flesta medborgare med största sannolikhet någon gång under sin livstid kommer i kontakt med polisen. När en medborgare har med polisen att göra bör de bli korrekt behandlade av polisen. I sådana situationer är det viktigt att man redan i skolan fått tillräckligt med färdigheter för att sköta grundläggande och vardagliga uppdrag ute i arbetslivet. Ifall utbildningen inte anses motsvara verkligheten ute i arbetslivet bör detta rättas till, både med tanke på den enskilde polismannens bästa men framförallt för medborgarna. Enligt lag skall Polisyrkeshögskolan kontinuerligt utvärdera och utveckla sin verksamhet samt också delta i extern utvärdering av verksamheten och kvalitetssystemen (Lagen om Polisyrkeshögskolan, 1:4 §).

Denna undersökning kan med andra ord stå som grund för en eventuell större kartläggning av alla studerandes uppfattningar om den praktiska undervisningen på skolan. Om en sådan eventuell kartläggning skulle göras kunde man till exempel använda min undersökning som en botten för de svenskspråkiga studerandenas uppfattningar.

Personligen kan jag även ha nytta av att bidra till att möjligen göra utbildningen mera arbetslivsorienterad, om jag eventuellt någon gång i framtiden fungerar som handledare för en arbetspraktikant. Om praktikanten fått en arbetslivsorienterad utbildning på Polisyreshögskolan så löper handledningen även smidigare. Detta gynnar inte bara mig, utan också andra nuvarande och blivande handledare inom polisorganisationen. Det kan även kännas tryggare att fungera som handledare om arbetspraktikanten fått en högklassig utbildning på skolan som förberett praktikanten på bästa möjliga sätt.

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med denna undersökning är att ta reda på ifall nuvarande och före detta studerande på den svenskspråkiga utbildningen på Polisyreshögskolan, upplevt att den praktiska undervisningen varit tillräckligt arbetslivsorienterad. Jag hoppas även få fram idéer som kunde utveckla kvalitén på den svenskspråkiga polisutbildningen till en ännu mera högklassig utbildning.

Följande undersökningsfrågor som jag format utifrån syftet och som jag väntar få svar på i undersökningen är:

- Upplever svenskspråkiga studerande att den praktiska undervisningen på Polisyreshögskolan varit tillräckligt arbetslivsorienterad?
- Hur mycket nytta har man konkret haft av den praktiska undervisningen på Polisyreshögskolan?
- Kunde man göra den praktiska undervisningen mera arbetslivsorienterad?
- Upplever svenskspråkiga studerande att de fått öva tillräckligt på finska i de olika praktiska övningarna?

Jag önskar få fram upplevelser, tankar och åsikter av informanterna² som deltagit undersökningen. Arbetet kommer även att fungera som en eventuell grund för fortsatt undersökning i ämnet och utvecklingen den nuvarande utbildningen.

² Informant: I denna undersökning syftar jag på en person som blivit intervjuad och som frivilligt deltar i undersökningen.

1.2 Avgränsning

Undersökningen har avgränsats på följande sätt. Jag har endast använt mig av informanter som gått den svenskspråkiga utbildningen på Polisyreshögskolan efter den senaste förnyelsen 2014, det vill säga de två senaste klasserna, *YH1* och *YH2*. YH är benämningen för den svenskspråkiga utbildningen på Polisyreshögskolan och på skolans egna webbsidor benämns den som YH-examen. Numreringen i sin tur syftar på i vilken ordning klassen inlett sina studier, YH1 är alltså den första svenskspråkiga yrkeshögskoleklassen efter den senaste förnyelsen av utbildningen 2014.

I Undersökningen kommer jag inte att presentera de finskspråkiga studerandenas upplevelser och tankar om deras praktiska undervisning på skolan. Detta har jag valt att lämna bort på grund av att undersökningen skulle ha krävt mycket mera resurser med tanke på att antalet studerande är mycket större på den finskspråkiga utbildningen. Enligt statistik från Polisyreshögskolans egen webbsida så inledde 65 studerande sina studier på skolan samtidigt som klass YH2 där man hade 22 antagna och 21 som inledde sina studier hösten 2016. På den finskspråkiga utbildningen börjar det även en ny klass fyra gånger per år, och enligt statistik från Polisyreshögskolans webbsida så inledde sammanlagt 275 finska studerande sina studier på skolan 2016. För att kunna skapa en tillförlitlig undersökning skulle det ha krävt tiotals intervjuer. Jag kommer heller inte att använda mig av informanter som enbart jobbat på Åland fastän de gått den svenskspråkiga utbildningen, på grund av att den åländska lagstiftningen är annorlunda än på det finländska fastlandet.

I undersökningen har arbetspraktiken inte beaktats som en del av den praktiska undervisningen, trots att den i allra högsta grad kan anses vara praktisk undervisning. Denna undersökning sätter endast fokus på det som sker på Polisyreshögskolan. Ifall jag skulle ha valt att ta med arbetspraktiken som en del av den praktiska undervisningen i denna undersökning, skulle undersökningen kunna anses vara en värdering av olika polisinsrättnings verksamhet samt handledare. Enligt undervisningsplanen (2016) så ska arbetspraktiken ske ute på olika polisinsrättningar där studerande har olika handledare under arbetspraktiken (Polisyreshögskolan 2016, s. 32). Det är naturligt att undervisningen under arbetspraktiken inte är identisk med tanke på att alla handledare är individer som har olika undervisningsmetoder trots att de flesta handledare gått en handledarskolning. Polisyreshögskolan erbjuder även fritt valbara kurser som också kan innehålla praktisk

undervisning. I denna undersökning har jag valt att inte fokusera på dessa fritt valbara kurser med tanke på att alla inte är tvungna att gå dessa valbara kurser.

1.3 Tidigare undersökningar

Det har gjorts en hel del tidigare forskning som kan relateras till detta ämne både i Finland och i Sverige men också utanför Norden. Jag har valt att lyfta fram några undersökningar som gjorts i Finland och i Sverige. *Poliisin perustutkintokoulutuksen vaikuttavuusarviointi*³ (2013), är en undersökning som är gjord av Matti Vuorensyrjä och Leena Ranta. Vuorensyrjä och Ranta har undersökt hur många studerande som utexaminerats från Polisyrkesskolan åren 2010–2011 fått jobb som polis samt huruvida de upplevt att utbildningen på skolan motsvarar polisyrket ute i arbetslivet. Vuorensyrjä och Rantas undersökning (2013) är ganska lik min undersökning men till skillnad från min så är deras bredare med tanke på att de har två problemformuleringar i sin undersökning.

En annan tidigare undersökning som även den tangerar mitt ämne är David Sjöbergs bok *Simuleringens situerade aktiviteter, Förutsättningar för lärande i polisutbildningen* (2016). I boken sätter Sjöberg mycket fokus på de praktiska övningarna som man gör i polisskolan i Sverige. Han kallar dem för simuleringar. Sjöberg tar även upp vad man inom olika simuleringar och scenarion bör sätta fokus på för att uppnå rätt effekt och resultat.

År 2006 sökte Polisyrkeshögskolans ledning i Tammerfors en person som skulle få i uppgift att göra en undersökning som värderar polisutbildningen på skolan, och denna undersökning skulle stå som grund för utvecklingen av polisens grundutbildning. Seppo Immonen som blev den utvalde gjorde sin rapport, *Perusta poliisiuralle, Poliisin perustutkinnon arviointi ja kehittämis ehdotukset*⁴ (2006). Immonen fick 2006 en överkommisarietjänst på Polisyrkeshögskolan och hade i uppgift att på elva månader göra klart undersökningen. I undersökningen tar Immonen reda på huruvida studerande på Polisyrkesskolan upplever att undervisningen på skolan motsvarar arbetslivet. Immonens undersökning är lik min, men man bör komma ihåg att hans undersökning är gjord 2006 när skolan fortfarande var en andrastadietsutbildning.

³ (Min översättning) En bedömning av polisutbildningens samhällsverkan

⁴ (Min översättning) Grund för poliskarriären, Utvärdering och utvecklingsförslag för polisens grundexamen

Universitetsläraren, Sanna Heittola har låtit göra en doktorsavhandling där hon forskat i finländska polisens språkkunskaper, *Poliisista päivää, från polisen god dag, Språkliga yrkespraktiker vid de tvåspråkiga polisinställningarna i Finland* (2017). Heittola forskar i vilken nivå den finska polisens språkkunskaper ligger på för tillfället. Heittolas forskning fokuserar i huvudsak på finskspråkiga polisens kunskaper i svenska, men tar också upp svenskspråkiga polisens kunskaper i finska. Min undersökning kommer även att tangera språkkunskaper till en viss del och därav har jag valt att ta med Heittolas avhandling i min teoridel.

1.4 Disposition

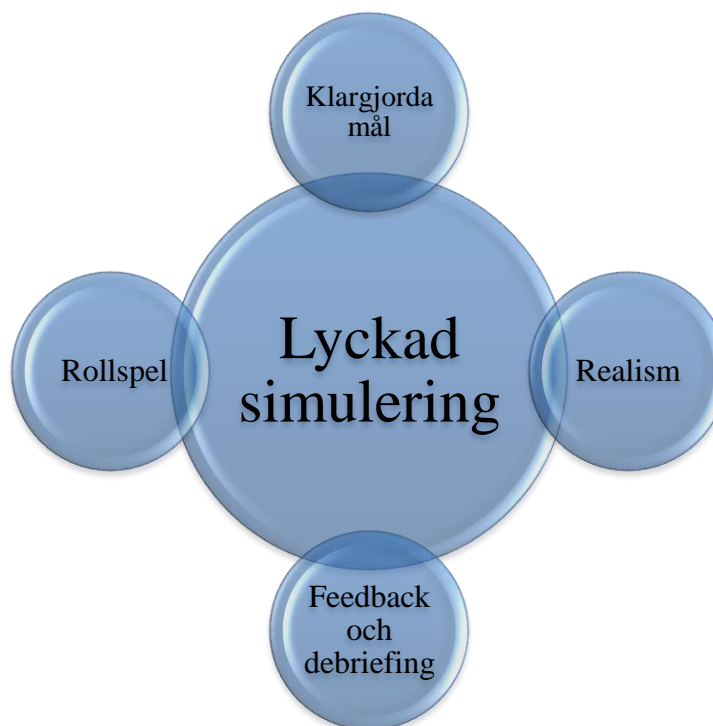
Undersökningen kommer att delas upp i fem olika delar. Inledning, teori, material och metod, resultat, sammanfattning och diskussion. I kapitel 1, motiveras varför undersökningen anses vara av nytta samt syftet med undersökningen. Här presenterades även eventuella avgränsningar, det vill säga saker som inte tagits i beaktande i själva undersökningen. I kapitel 1 presenteras tidigare undersökningar, där jag lyft fram litteratur och undersökningar som kan kopplas till min undersökning. I kapitel 2, 3 och 4, behandlas litteratur och fakta som är relevant för undersökningen, där man bland annat går djupare in på tidigare undersökningar.

I kapitel 5 redogör jag för forskningsmetoder som används i undersökningen samt huruvida de etiska forskningsaspekterna tagits i beaktande. I Kapitel 6 presenteras resultatet av intervjuerna med de olika informanterna. I kapitel 7 knyter jag ihop undersökningen genom fri diskussion kring ämnet.

2 ATT LÄRA SIG GENOM ATT UTFÖRA

David Sjöberg behandlar i sin bok *Simuleringens situerade aktiviteter* (2016) skillnaden mellan *simuleringar* och *rollspel*. Sjöberg menar att när man gör *simuleringar* så är tanken att efterlikna en verklig händelse ur det verkliga livet. När man gör en *simulering* så utgår man från att man agerar i sin egen yrkesroll. Med rollspel syftar man på de personer som till exempel deltar i övningen som målpersoner, det vill säga alla deltagande som inte agerar som poliser i själva övningen. (Sjöberg 2016, s. 6.) Polisyrkeshögskolans praktiska undervisning är ofta uppbyggd av *simuleringar*, där man använder sig av studerande som

utför *rollspel*. För att en simulering ska anses vara lyckad krävs klara mål, realism, feedback och debriefing samt rollspel (Sjöberg 2016, s. 17).

Figur 1: Figur över punkter som gör en simulering lyckad (Sjöberg, 2016)

Med klara mål syftar man på att simuleringen, det vill säga övningen som man utför ska ha klara målsättningar över vad man vill uppnå. Prestationen bör även kunna mätas för att fastställa huruvida man uppnått målsättningarna med simuleringen. Realism betyder att simuleringen skall kunna anses vara realistisk enligt deltagarna. Feedback och debriefing är i sin tur viktigt för att deltagarna i simuleringen skall kunna utvärdera sina egna prestationer och samtidigt utveckla sitt kunnande. Syftet med rollspel är att uppnå en djupare förståelse för utomstående personer som kan vara delaktiga i en situation där polisen är tvungen att ingripa. Det är viktigt att rollspelaren varken över- eller underagerar för att uppnå önskad effekt med tanke på inläringen. (Sjöberg 2016, s. 17.)

I rapporten gjord av Matti Vuorensyrjä och Leena Ranta (2013) har man kommit fram till att studerande som utexaminerats från Polisyrkeshögskolan 2010–2011 upplevt att de haft mest nytta av praktiska övningar som förberett dem för arbetslivet. Bland dessa övningar hade man upplevt maktmedelsutbildningen, trafik- och trafikövervakningsutbildningen samt övervaknings- och alarmverksamhet som nyttiga. Den allmänna uppfattningen bland utexaminerade poliser 2010–2011 var att utbildningen ger en bra grund för polisyrket.

(Vuorensyrjä & Ranta 2013, s. 92 – 93.) När rapporten gjordes gav Polisyreshögskolan inte en högskoleutbildning, utan en utbildning enligt det gamla utbildningssystemet. I samma rapport fick de utexaminerade poliserna ge förbättringsförslag på utbildningen och det som majoriteten av informanterna lyfte fram som kunde förbättras var brottsutredning, praktiska övningar, förundersökning och uppgifter som utförs från början till slut, det vill säga helhetsövningar (Ibid 2013, s. 96).

Ur Vuorensyrjäs och Rantas rapport (2013) framkommer även att yrkesskickligheten och djupare kunnande byggs upp under en längre tidsperiod. Polisyret lär man sig genom att jobba och uppleva nya saker. För att kunna skaffa sig ett djupare kunnande krävs även god motivation vilket ofta till och med kan anses vara viktigare än det tekniska och juridiska kunnandet. (Vuorensyrjä & Ranta 2013, s. 93.)

3 POLISYRKESHÖGSKOLANS UNDERVISNINGSPLAN

I detta kapitel redogörs för Polisyreshögskolans svenskspråkiga undervisningsplan som man följt i utbildningen för YH1 samt YH2. YH1 och YH2 har haft olika undervisningsplaner, och jag har gått igenom respektive planer och kontrollerat ifall de avviker från varandra på något specifikt sätt. Fokuset ligger främst på den praktiska undervisningen och på vilket sätt den praktiska undervisningen borde förverkligas enligt det som står i undervisningsplanen för utbildningen. Dock så har jag även granskat undervisningsplanen på ett allmänt plan, till exempel utbildningens målsättningar och så vidare. I slutet av kapitlet kommer de centrala skillnaderna mellan de två undervisningsplanerna att behandlas om sådana kan anses finnas. I detta kapitel kommer jag även redogöra för antalet *studiepoäng* som ingår i utbildningen.

3.1 Läroplan

En läroplan är någonting som alla skolor på alla stadier är tvungna att följa. På den finska utbildningsstyrelsens webbsida så beskriver man läroplanen på följande sätt. Läroplanen är en föreskrift som skolan eller utbildningsanordnaren är förpliktad att hålla sig till och i läroplanen skall framkomma undervisningens målsättningar samt undervisningens centrala innehåll. Läroplanens huvudsakliga uppgift är att trygga de grundläggande rättigheterna i själva utbildningen samt kvaliteten och rättskyddet. Läroplanen skall även garantera en

jämlik och enhetlig undervisning. En av utbildningsstyrelsens huvudsakliga uppgifter är att följa upp att olika skolor samt utbildningsanordnare följer den läroplan som upprättats. Oftast sker detta i samband med utvärderingen av utbildningen. (Utbildningsstyrelsen, 2018.)

3.2 Studiepoäng

Studiepoäng är någonting som studerande tjänar ihop under utbildningen och som baserar sig på arbetsmängden. För att tjäna ihop till exempel en studiepoäng förväntas man studera ett visst antal timmar. Enligt lag så krävs det att man samlar in cirka 60 studiepoäng vilket motsvara 1 600 timmar, för att fullgöra ett läsår på Polisyrkeshögskolan (Stadsrådets förordning om Polisyrkeshögskolan, 3§). Om man räknar ut arbetsmängden för att uppnå en studiepoäng, det vill säga man delar 1 600 timmar med 60, kan man konstatera att en studiepoäng förväntas kräva 27 timmar arbete.

3.3 Polisyrkeshögskolans undervisningsplan 2016–2017

Denna undervisningsplan har främst tillämpats för klassen YH2 som inlett sina studier på Polisyrkeshögskolan hösten 2016. Den nuvarande utbildningen för polisexamen på Polisyrkeshögskolan innefattar sammanlagt 180 studiepoäng⁵, vilket innebär att den planerade studietiden för utbildningen är tre år. Målsättningen för examen är att studerande skaffar sig omfattande praktiska samt teoretiska grundläggande kunskaper för att kunna sköta expertuppgifter inom området för inre säkerhet. En annan målsättning är bland annat att den studerande skall utveckla sina kommunikations- och språkfärdigheter under utbildningen. (Polis (YH) undervisningsplan 2016–2017, 2016. s. 1.)

Enligt undervisningsplanens pedagogiska strategi är det studerande och inläring som står i centrum. Inläringen ska basera sig på kunnande och undervisningshelheten ska vara ändamålsenlig med tanke på arbetslivets utmaningar. Studiehelheten är uppdelad i fyra huvudkategorier, *kompetens som stöder polisarbetet, brottsbekämpning- och utredningskompetens, kompetens för övervakning- och alarmverksamhet* samt *utvecklingskompetens i samhällssäkerhet*. (Ibid 2016, s. 5.)

⁵ 180 studiepoäng = 4 800 timmar arbete.

3.3.1 Kompetens som stöder polisarbetet

Inom kategorin för *kompetens som stöder polisarbetet* finns kurserna; *körteknik- och taktik* samt *bruk av maktmedel och taktik*. Det är främst inom dessa två kurser där det ofta tillämpas praktisk undervisning. *Körteknik- och taktik* innefattar sammanlagt 3 studiepoäng och studerandena ska efter att ha genomfört kursen kunna hantera ett polisfordon i olika situationer på ett säkert sätt samt veta hur man kontrollerar fordonets trafikduglighet. Till kursens obligatoriska prestationer hör tentamen samt att studerande blir godkända i olika uppgifter som påvisar kompetens inom ämnet. Det står inte direkt skrivet i undervisningsplanen hur kursen i praktiken ska förverkligas, vilket ger läraren relativt fria händer att forma kursen utgående från kunskapsmålen som studerandena borde uppnå. (Ibid 2016, s. 15.)

Bruk av maktmedel och taktik innefattar sammanlagt 8 studiepoäng av hela examen. Målet med denna kurs är att studerandena kan använda fysiskt maktmedel på ett säkert och ändamålsenligt sätt. Studerandena bör även kunna motivera all användning av maktmedel och tillämpa polistaktik i olika situationer. Studerandena ska även kunna beakta arbetssäkerheten i dessa maktmedelssituationer och kunna analysera sitt eget kunnande och utveckla sina maktmedelskunskaper. Tanken är även att studerandena ska lära sig hantera stress i olika situationer samt lära sig använda polisens olika skyddsutrustning. Kursen kräver godkända prestationer i olika uppgifter som tangerar kursens undervisningstema. Här finns heller inga anvisningar för hur kursen borde förverkligas. (Ibid 2016, s. 16.)

3.3.2 Kompetens för övervakning- och alarmverksamhet

Kompetens för övervakning- och alarmverksamhet sammanfattas i huvudsak av tre olika kurser som sammanlagt innefattar 24 studiepoäng av hela examen. Kurserna är, *grunderna i övervaknings- och alarmverksamhet*, *trafiksäkerhet* och *operativ fältverksamhet och ledning*. Alla dessa kurser är sådana där man mera eller mindre kan tillämpa sig av praktiska undervisningsmetoder. Under kursen *grunderna i övervaknings- och alarmverksamhet* är tanken att studerandena bekantar sig med polisens arbetsuppgifter som tangerar allmän ordning och säkerhet. Studerandena ska även lära sig innebörden av polisens förebyggande arbete samt hanteringen av polisens kommunikationsverktyg som används i det dagliga polisarbetet. (Ibid 2016, s. 18.)

Följande kurs är *trafiksäkerhet* och denna kurs är den mest teoretiska av dessa tre olika kurser som tillhör området *kompetens för övervakning- och alarmverksamhet*. Tanken med trafiksäkerhetskursen är studeranden lär sig lagstiftning som berör trafiken på olika sätt och under kursen går man bland annat igenom trafikregler, körrätt, trafikstraffrätt och hur man utför trafikbrottsundersökning samt trafikövervakning. Målsättningen är att studeranden efter att ha utfört kursen ska kunna utföra trafikövervakning och trafikbrottsundersökning under handledning samt kunna tillämpa lagstiftning om trafik i det vardagliga polisarbetet. Studerandena ska även kunna räkna upp och förklara de faktorer som påverkar trafiksäkerheten och behärska användningen av olika datasystem under handledning som är kopplad till trafik. Som tidigare nämndes är denna kurs mera teoretisk men här kan också tänkas tillämpning av praktisk undervisning. (Ibid 2016, s. 19.)

Den tredje kursen som knyter ihop studiehelheten *kompetens för övervakning- och alarmverksamhet* är kursen *operativ fältverksamhet och ledning*. Under kursen ska studerandena skaffa sig tillräckliga färdigheter i att genomföra övervaknings- och alarmuppgifter som hör till de mest centrala arbetsuppgifterna som polisen har. Studerandena ska även lära sig grunderna i polistaktik när det gäller större och mera krävande situationer. Användningen av polisens olika kommunikations- samt ledningssystem som används inom den operativa verksamheten är också någonting som studerandena övar på under kursen. Första hjälp är någonting som också hör till kursen för *operativ fältverksamhet och ledning*. Under kursen utför studerandena olika inlärningsuppgifter och yrkesprov. Kursen avslutas även med en tentamen. (Ibid 2016, s. 20 – 21.)

3.3.3 Brottsbekämpnings- och utredningskompetens

Denna del av studiehelheten består av två olika kurser, *grunderna i brottsbekämpning och förundersökning*. Sammanlagt innefattar detta delområde 18 studiepoäng av hela examen. Tanken med *brottsbekämpnings- och utredningskompetens* är att studerandena skall bekanta sig närmare med brottsbekämpningen samt brottsutredningen och skaffa sig kunskap om hur detta fungerar. (Ibid 2016, s. 22.)

Under kursen *grunderna i brottsbekämpning* skaffar sig studerandena kunskap om de olika begrepp och mål som polisen har när det gäller brottsbekämpning och utredning. Studerandena ska också under kursen lära sig grunderna i teknisk brottsutredning och lära

sig att hantera polisens olika datasystem för att kunna registrera en grundanmälan. Målet med kursen är att studerandena skapar sig en uppfattning om vad som är viktigt när det gäller en förundersökning. Studerandena ska även kunna förklara alla inblandade parter rättigheter och skyldigheter samt fastställa ett förundersökningsprotokoll. Under kursen utför studerandena olika uppgifter med anknytning till ämnet och i dessa bör studerandena bli godkända. Kursen avslutas normalt med tentamen och detta är en kurs där både teoretisk samt praktisk undervisning kan tillämpas. (Ibid 2016, s. 23.)

Den andra kursen som hör till studiehelheten för *brottsbekämpning- och utredningskompetens* är kursen *förundersökning*. Under denna kurs lär sig studerandena de centrala delarna i en förundersökning och hur man rent praktiskt till exempel ska utföra och bygga upp ett förhör samt göra teknisk undersökning. Tanken är också att studerandena under kursen ska få bekanta sig med alla olika datasystem som polisen använder sig av i det vardagliga brottsutredningsarbetet. Studerandena får även lära sig hur utredningsgrupperna fungerar och jobbar samt hur man leder en brottsutredning, det vill säga en förundersökning. Teorin är en viktig grund för att man ska förstå hur en brottsutredare jobbar. Sedan kan man bygga på med olika praktiska övningar för att få en bättre helhetsuppfattning. Under kursen utför studerandena olika typer av uppgifter i vilka de måste bli godkända. Kursen innehåller även en tentamen som alla kursens deltagare bör utföra. (Ibid 2016, s. 24 – 25.)

Till utbildningen hör även *praktiken som främjar den yrkesmässiga kompetensen*. Under praktiken är det centrala målsättningen att studerandena får komma ut i arbetslivet och tillämpa allt det som de lärt sig under tiden i Polisyrkeshögskolan (Ibid 2016, s. 32). Som nämndes i kapitel 1.2 har arbetspraktiken inte beaktats i undersökningen.

Alla kurser och delområden som behandlats i detta kapitel är obligatoriska studier som alla studerande måste genomföra för att få en examen. Majoriteten av kurserna realiseras före själva arbetspraktiken som utförs efter att man studerat ett och ett halvt år, men vissa kurser realiseras först efter arbetspraktiken. Det är främst inom dessa områden som är uppräknade i detta kapitel som man tillämpar praktisk undervisning. I undervisningsplanen står det dock inte uttryckligen skrivet att kurserna borde innehålla praktiska övningar.

3.4 Polisyreshögskolans undervisningsplan 2014–2015

Polis (YH) undervisningsplan 2014–2015 (2014), är den undervisningsplan som man på Polisyreshögskolan har tillämpat för klassen YH1. Detta är den första undervisningsplanen som skapats för svenskspråkiga utbildningen efter att Polisyreshögskolan gick över till en yrkeshögskoleutbildning under 2014. Klassen YH1 inledde sina studier i januari 2015 och var därmed den första klassen som fick erfara strukturförändringen på Polisyreshögskolan. Undervisningsplanerna 2014–2015 och 2016–2017 är i stort sett identiska, vilket innebär att kursbeskrivningarna, målsättningarna och antalet studiepoäng som var och en kurs ger är samma. Endast små olikheter förekommer i själva strukturen på undervisningsplanen. Till exempel så har man i *undervisningsplanen 2014–2015* (2014) använt sig av 95 sidor text medan det endast gått åt 74 sidor text i *undervisningsplanen 2016–2017* (2016) för att skapa samma innehåll. Detta innebär att både klass YH1 och YH2 borde ha haft en liknande utbildning ifall man har följt undervisningsplanen.

4 LAGEN

I detta kapitel behandlas lagstiftningen kring den nuvarande utbildningen på Polisyreshögskolan. Jag kommer även att behandla den tidigare lagstiftningen som tillämpades på Polisyreshögskolan samt förklara innebörden av *polisbefogenheter*. I kapitlet behandlas också svenskspråkiga polismäns egna utvärderingar av sina språkkunskaper i finska.

4.1 Lag om Polisyreshögskolan och studerandenas befogenheter

Polisyreshögskolan har en egen lagstiftning som skolan inklusive studerande är bundna att följa. Skolans lagstiftning förnyades i samband med att skolan gick över till en yrkeshögskola under 2014. Inom den nuvarande utbildningen på Polisyreshögskolan tillämpar man den nya lagstiftningen *Lag om Polisyreshögskola*, som officiellt trädde i kraft, januari 2014. Den tidigare lagstiftningen *Lag om polisutbildning (upphävd)* tillämpades under den tidigare utbildningen på Polisyreshögskolan och den upphävdes officiellt i december 2013.

Som nämndes i inledningen så har studerande inte längre status som *polisaspiranter* när de inleder sin utbildning på Polisyreshögskolan. Tidigare vid inledande av polisutbildningen blev man utnämnd till *polisaspirant*, vilket innebar att man blev en del av polisorganisationens manskap. Som polisaspirant hade man polisbefogenheter under speciell ledning av en polisman. (Nylund, 2018.) I *Lag om polisutbildningen (upphävd)* tillämpades följande paragraf;

Studerande vid Polisyreshögskolan

Den som studerar för grundexamen för polis är polisaspirant med undantag för den tid han eller hon är utnämnd till ett tjänsteförhållande för viss tid som yngre konstapel. I denna lag och i de förordningar som utfärdats med stöd av den avses med studerande både polisaspiranter och andra som studerar vid Polisyreshögskolan. (Lag om polisutbildning (upphävd), 5 §.)

Denna paragraf har man slopat i den nya lagen *Lag om Polisyreshögskola*. I dagsläget betraktas man som en yrkeshögskolestuderande under studietiden på Polisyreshögskolan. Att polisaspiranterna tidigare hade polisbefogenheter under speciell ledning gjorde att utbildningen kunde genomföras på ett annorlunda sätt än i dag. I teorin var det möjligt för aspiranterna att delta i vardagligpolisarbete ute på fältet under speciell ledning av en polisman i utbildningssyfte under tiden på skolan. Man kunde till exempel hålla trafikövervakning ute i samhället för att lära studerande hur man stannar bilar och till exempel skriver en böteslapp. Allt detta grundar sig på dessa polisbefogenheter som aspiranterna hade under speciell ledning när det var frågan om utbildning. (Nylund, 2018.) I *polisförvaltningslagen* beskrivs polisens befogenheter på följande sätt.

Polisbefogenheter

Vid utförandet av sina uppgifter har en polisman i hela landet sådana befogenheter som anges i polislagen eller i någon annan lag. Vid utförandet av internationella uppdrag har en polisman sådana befogenheter som anges i polislagen eller i någon annan lag. (Polisförvaltningslag, 15 a §.)

När studeranden idag inleder sina studier så betraktas de som yrkeshögskolestuderande utan några polisbefogenheter. Detta innebär samtidigt att all praktisk undervisning i stort sätt bör ske inne på skolområdet och att alla övningar endast är simuleringar av verkligheten. Dock

kan vissa övningar utföras utanför skolområdet som till exempel körövningar med civil bil⁶ och då följer man de normala trafikreglerna. Alarmkörningar som kan leda till höga hastigheter, under vilka man kan bli tvungen att bryta mot trafikreglerna är med andra ord inte möjligt att öva som studerande. Detta är någonting som studerande får uppleva först under arbetspraktiken som yngre konstaplar förutsatt att man har ett tjänsteuppdrag av den art som ger en polisman rätt att i tjänst bryta mot hastighetsbegränsningar och andra trafikregler med beaktade av särskild omsorg och försiktighet (Polisstyrelsen, 2011).

4.2 Språkutbildning och språkfärdigheter vid Polisyreshögskolan

Man har enligt lag satt upp språkrav som krävs av offentligt anställda och denna lagstiftning berör även personer som är anställda inom polisorganisationen. Som nämnts i kapitel 1 så har Finland två nationalspråk, både finska och svenska.

Språk ¹⁾	Enhet	1900	1950	1990	2000	2010	2017
Finska	%	86,8	91,1	93,5	92,4	90,4	87,9
Svenska	%	12,9	8,6	5,9	5,6	5,4	5,2
Samiska	%	0,1	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0
Ryska	%	0,3	0,1	0,1	0,5	1,0	1,4
Övriga	%	0,0	0,1	0,4	1,4	3,2	5,4

Figur 2: Befolkningsstruktur, procentuella antalet finländare med respektive modersmål. (Statistikcentralen, 2018)

På statistikcentralens webbsidor finner man följande tabell som visualiseras i figur 2. Tabellen har uppdaterats i april 2018. Ur figur 2 framgår att majoriteten av den finländska befolkningen har finska som sitt modersmål, vilket innebär att de som går den svenskspråkiga utbildningen på Polisyreshögskolan kan ställas inför utmaningar i arbetslivet när all undervisning sker på svenska. Detta beror förstås på vilka kunskaper man har i finska sedan tidigare. I *Lag om Polisyreshögskolan* så har man stiftat följande paragraf i tredje kapitlet gällande examina och undervisning.

Undervisningsspråk

Undervisnings- och examensspråken vid Polisyreshögskolan är finska och svenska. I enlighet med Polisyreshögskolans beslut kan också andra språk än

⁶ Civil bil: En icke målbad polisbil som ägs av staten.

finska och svenska användas som undervisnings- och examensspråk. (Lag om Polisyrkeshögskola, 17 §.)

Det är denna paragraf som möjliggör en svenskspråkig utbildning på Polisyrkeshögskolan. I *undervisningsplan 2016 – 2017* (2016), ingår finska språket och kommunikation som en del av studiehelheten. Undervisningen i finska omfattar 3 studiepoäng och är uppdelad i två olika delområden. Man kallar de för *skriftlig* och *mundlig* del, vilka man båda bör bli godkänd i för att få hela kursen *finska språket och kommunikation* godkänd. I kursbeskrivningen står det bland annat att kursens deltagande under kursen ska skaffa sig sådana färdigheter och kunskaper i det finska språket att denne klarar av att trygga framtida klienters språkliga rättigheter. Målsättningen med kursen är att studerande efter kursen kan använda finska på en sådan nivå som krävs av en tjänsteman och kunna kommunicera både muntligt och skriftligt om sådana saker som tangerar polisyret. Som sista punkt nämner man även i undervisningsplanen att studerande även bör utveckla språkkunskaperna i finskan som en del av sin yrkesskicklighet. (Polis (YH) undervisningsplan 2016 – 2017, 2016, s. 12.)

I Sanna Heittolas doktorsavhandling behandlar hon både polisens *mundliga* samt *skriftliga* språkkunskaper i både finska och svenska. Heittola har bland annat låtit sina informanter själva ge en bedömning på hur bra de anser sig behärska det andra inhemska språket. Bland poliser tillhörande manskapet, det vill säga yngre och äldre konstaplar vars modersmål är svenska, anser 90,6 procent av alla informanter i undersökningen att de antingen har berömliga eller en bra nivå på deras *mundliga* kunskaper i finska. Däremot anser 9,4 procent att deras *mundliga* språkkunskaper i finska ligger på antingen en nöjaktig eller försvarlig nivå. När Heittola låtit samma informanter bedöma sina *skriftliga* kunskaper i finska har resultatet varit annorlunda. När det gäller *skriftliga* kunskaper i finska anser 84,4 procent att de ligger på en berömlig eller en bra nivå. Däremot tyckte 15,6 procent att de endast ligger på en nöjaktig eller försvarlig nivå. (Heittola 2017, s. 91.)

När Heittola i sin forskning bett underbefälet, det vill säga alla poliser som är överkonstaplar att bedöma sina kunskaper i det andra inhemska språket var resultatet följande. 87 procent av alla som besvarat anser att deras *mundliga* kunskaper i finska antingen ligger på en berömlig eller en bra nivå, medan 13 procent anser sig ligga på en nöjaktig nivå. Ingen av informanterna tillhörande underbefälet anser att deras *mundliga* språkkunskaper i finska skulle ligga på en försvarlig nivå. Gällande de *skriftliga* kunskaperna i finskan bland underbefälet så anser sig 86,9 procent ligga på en berömlig eller bra nivå medan 13,1 procent

anser sig vara på en nöjaktig nivå. Ingen polis tillhörande underbefälet anser att deras skriftliga kunskaper skulle ligga på en försvarlig nivå. (Ibid 2017, s. 92.)

I *Polisförvaltningsförordningen* under behörighetsvillkoren när det gäller språkkunskaper hos poliser, det vill säga tjänstemän, hänvisar man till *Lagen om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda* (Polisförvaltningsförordningen, 16 a §).

I *Lagen om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda*, finns det stadgat på vilken nivå språkkunskaperna måste ligga hos en person som blir statligt anställd. Vid tvåspråkiga myndigheter krävs det utmärkta *mundliga* samt *skriftliga* kunskaper i befolkningsmajoritetens språk. I det andra inhemska språket krävs det minst nöjaktiga *mundliga* och *skriftliga* kunskaper. (Lag om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda, 2:6 §.)

5 MATERIAL OCH METOD

I detta kapitel presenteras vilka forskningsmetoder som har använts i denna undersökning. Utöver detta tas det även upp hur materialet samlats in till undersökningen, varpå jag går igenom hur analysen av det insamlade materialet gått till. I detta kapitel kommer även forskningsetik att behandlas samt hur det beaktats i denna undersökning.

5.1 Metodologiska utgångspunkter

Denna undersökning kan klassificeras som en *kvalitativ fenomenografisk* undersökning. I huvudsak kategoriserar man olika undersökningar i två större kategorier, kvalitativ eller kvantitativ forskning. Kvalitativa undersökningar innebär att man gör olika intervjuer varpå man tolkar och analyserar innehållet av intervjun. Man fokuserar på insamling av så kallad mjuk data. (Patel & Davidson 2011, s. 14.) I boken *metodik för utvecklingsarbete och utvärdering*, så beskriver man att kvalitativ forskning fokuserar på bland annat människan och hennes värld, berättelser och argumentation. Siffror eller statistik är i sin tur mera förknippat med kvantitativ forskning (Carlström & Carlström Hagman, 2012, s. 124).

Förutom att denna undersökningen är kvalitativ så finns det även fenomenografiska inslag i den. Fenomenografi hör till familjen för empirinära forskningsansatser som har en stark

koppling till kvalitativa undersökningar. När man i en undersökning till exempel studerar människors uppfattningar om ett visst fenomen så kan undersökningen anses vara fenomenografisk. Ofta förknippas även fenomenografi med lärande och studerande. (Patel & Davidson 2011, s. 30 – 33.) Inom fenomenografin så anser man att den sociala verkligheten man lever i baserar sig på människors uppfattningar och tolkningar av det verkliga livet. Den värld som människor upplever så är den värld man inom fenomenografin menar att är den verkliga världen. (Carlström & Carlström Hagman 2012, s. 128 – 129.)

5.1.1 Hermeneutik

Hermeneutik är en typ av tolkningslära som ofta används inom olika forskning. Under 1600- och 1700-talen så använde man sig av hermeneutik när man tolkade bibeltexter. Vidare på 1800-talet så började man även använda sig av hermeneutiken inom humanvetenskapen som en allmän metodologi. Under 1900-talet så blev hermeneutiken en central del inom existentiell filosofi. Inom denna typ av filosofi så menar man att man genom språket kan tolka och förstå den mänskliga existensen medan den moderna hermeneutiken menar att handlingar samt livsytringar och spåren av dessa går att tolka på liknande sätt som texter och språkliga utsagor. I dagsläget är det mest inom samhälls-, kultur- och humanvetenskapen som man tillämpar hermeneutiken. (Patel & Davidson 2011, s. 28.)

Figur 3. Hermeneutiska cirkeln (Crister Skoglund 2012, s. 2)

Den hermeneutiska cirkeln som är visualiserad i *figur 3* göra det lättare att förstå hermeneutiken. Hermeneutik kan både anses vara en teori och en metod beroende på vad man har för syfte med en undersökning. Syftet med hermeneutik inom forskning är att förstå ett visst fenomen och att komma åt människors föreställningar om någonting, oavsett om det kan anses vara rätt eller fel. Föreställningarna kan man enligt hermeneutiken komma åt genom att analysera spår av tankar i till exempel olika texter. Dock bör man komma ihåg att

alla tankar inte alltid kommer med i en text av diverse orsaker. Hermeneutiken handlar i stort sätt om göra egna tolkningar av olika föreställningar. (Skoglund 2012, s. 1.) I denna undersökning användes hermeneutik för att förstå studerandens föreställningar om den praktiska undervisningen.

5.2 Materialinsamlingsmetod

Efter att jag bekantat mig med skriftligt material som berör ämnet så bestämde mig för att min undersökning skulle bygga på personliga intervjuer med informanter från både klass *YH1* och klass *YH2*. För att få en bredare uppfattning om hur informanterna upplevt utbildningen så valde jag att intervjua personer från båda klasserna och detta gör samtidigt att undersökningen blir mera valid. Trots att mina informanter från klass *YH2* inte har gjort klart utbildningen så anser jag att de har tillräckligt med information och erfarenheter från själva arbetspraktiken för att kunna svara på mina frågor gällande den praktiska undervisningen på Polisyreshögskolan. I klass *YH1* hade man sexton studeranden och i klass *YH2* sammanlagt tjugo studeranden som utfört arbetspraktiken. Om man adderar antalet studeranden från båda klasserna och räknar ut den procentuella andelen av studerandena som deltagit i denna undersökning som informant, så blir resultatet 11 procent. Jag tog kontakt med informanterna via e-post och frågade ifall de skulle vara intresserade av att ställa upp som informanter i min undersökning. De fyra personerna från båda klasserna valdes ut slumpmässigt.

Jag förklarade att de som informanter kommer att bli intervjuade gällande hur de upplevt den praktiska undervisningen på Polisyreshögskolan och jag poängterade även att deltagande är frivilligt. Alla som jag valde ut ställde upp som informanter. Intervjuerna gjordes antingen hemma hos informanterna eller på deras arbetsplatser. Längden på intervjuerna varierade från femton minuter till en halv timme. Före intervjuerna så gick jag igenom vissa spelregler som berör forskningsetiken och dessa saker tas upp i kapitel 5.4. Alla intervjuerna bandades in och transkriberades för att underlätta sammanfattningen av intervjusvaren. Alla intervjuer utfördes på svenska och intervjufrågorna finns med bland bilagorna som *bilaga 1*.

Intervjuerna som utförts kan kategoriseras som halvstrukturerade intervjuer. Det som kännetecknar denna typ av intervjuer är att man har ett ämne som man utgår ifrån att intervjun kommer att handla om och man har även frågor som man vill få svar på. Denna

typ av intervju kräver ofta även inspelning och under intervjun diskuterar man ofta ämnet ganska fritt trots att det finns en stomme som önskas följa. Denna intervjuform lämpar sig bra när man vill ha svar på människors attityder, tolkningar och åsikter om en viss sak. (Jordan, 2017.)

5.3 Analysmetod

När det handlar om en kvalitativ undersökning och insamling av information sker analyseringen av det insamlade materialet redan under intervjuskedet. Man bör vara observant när intervjuerna utförs för att snappa upp väsentliga saker under själva intervjun. I denna undersökning har jag gjort en *kvalitativ bearbetning* av det insamlade materialet från de olika intervjuerna med informanterna. När man utför kvalitativ bearbetning av de insamlade materialet vill man ofta finna ett visst mönster och olika betydelser. (Carlström & Carlström Hagman 2012, s. 307 – 308.)

Jag bandade in intervjuerna för att underlätta analysen av informanternas svar. Intervjuerna transkriberades, varpå jag började renskriva alla svar i min undersökning. För att underlätta analysen av svaren har jag tillämpat fenomenografi för att få en bild över informanternas uppfattningar. I kapitel 5.1 beskrivs fenomenografi mera ingående. Efter att svaren renskrivits kunde man se tydliga samband i svaren som informanterna gett. Jag gick systematiskt igenom alla intervjuer och valde ut direktcitat av informanternas svar som jag beskrivit i olika exempel i kapitel 6. Efter exemplen följer min egen analys av svaren. I kapitel 6.5 valde jag att skriva ut informanternas svar i löpande text.

5.4 Forskningsetiska aspekter

Inom alla typer av forskning och undersökningsarbeten tar man alltid i beaktande de forskningsetiska aspekterna. Enligt *vetenskapsrådet* finns det fyra huvudkrav inom forskningsetiken som delas upp på följande sätt, informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet (Vetenskapsrådet, 2018). I det följande kommer dessa fyra huvudkrav beskrivas mera ingående.

En person som undersöker kallas i detta fall för forskare och en forskare bör alltid följa *informationskravet*, vilket innebär att forskaren ska meddela syftet med undersökningen för alla de personer som berörs av undersökningen. Det kan vara fråga om personer som till

exempel fungerar som informanter, sådana som svarar på en enkät eller ger någon form av utlåtande. I praktiken innebär det att den som utför undersökningen bör meddela alla inblandade om deras uppgift i själva undersökningen. De skall även underrättas om att deltagandet i undersökningen är frivilligt och att man när som helst har möjlighet att avbryta sitt deltagande. Forskaren ska med andra ord säkerställa sig om att de berörda parterna har förstått innebörden av undersökningen och fått tillräckligt med information vad gäller själva arbetet före de gett sitt samtycke till att delta som till exempel informant. (Vetenskapsrådet 2018, s. 7.)

Samtyckeskravet innebär att den som deltar i undersökningen själv har rätten att bestämma om sitt medverkande. Forskaren skall alltid fastställa samtycket bland alla berörda parter som deltar i undersökningen. Om den som medverkar i undersökningen är under 15 år och arbetet kan anses vara av etiskt känslig karaktär bör det även finnas samtycke från en förälder eller vårdnadshavare. Den medverkande skall även ha rätt att avbryta sitt deltagande när som helst. Avbrytandet skall inte ha någon negativ påföljd för den avbrytande deltagaren. Deltagaren har även rätt att bestämma på vilka villkor den medverkar i själva undersökningen och hur länge. (Ibid 2018, s. 9 – 10.)

Med *konfidentialitetskravet* syftar man främst på att alla personuppgifter om alla som medverkat i undersökningen bör hållas hemliga så att inga obehöriga har möjlighet att få tag i uppgifterna. Ifall undersökningen utförs av flera personer så bör alla underteckna ett avtal i vilket alla forskare förbinder sig till tystnadsplikt vad gäller etiskt känsliga personuppgifter. Trots att inga personuppgifter på de medverkande personerna i undersökningen nämns i själva avrapporteringen så skall forskaren också se till att hen i avrapporteringen inte avslöjar sådan information som gör det möjligt för läsaren att till exempel identifiera en person som medverkat i undersökningen. (Ibid 2018, s. 12 – 13.)

Det sista huvudkravet av de etiska aspekterna som bör beaktas är *nyttjandekravet*. Med *nyttjandekravet* syftar man på att alla uppgifter som insamlats om en enskild person endast får användas till forskningsändamål. Detta innebär alltså att alla uppgifter och information som forskaren samlat in till sin undersökning endast får nyttjas i forskningssyfte. Uppgifterna och informationen skall alltså ej användas i icke-vetenskapligt syfte. Ifall personuppgifter överlämnas till en annan forskare bör även hen förplikta sig till att följa de forskningsetiska aspekterna och de fyra huvudkraven. Personuppgifterna samt de uttalanden som till exempel en informant lämnat åt forskaren får inte användas i syfte för beslut eller

åtgärd mot informanten. Ingen skall till exempel bli insatt på tvångsvård på grund av en undersökning. (Ibid 2018, s. 14.)

Utöver de fyra huvudkraven finns det även *rekommendationer inom forskningsetiken* som man som forskare uppmanas att följa. Dessa rekommendationer anses inte vara av lika stor betydelse men bör ändå tas i beaktande ifall undersökningen ska kunna anses vara så pålitlig som möjligt. Som rekommendation ett uppmanas forskare att låta alla som deltagit i undersökningen ta del av etiskt känsligt material före den publiceras och blir offentlig för allmänheten. Detta innebär att till exempel en informant som blivit intervjuad skall få läsa igenom kapitlet där skribenten tar upp informantens svar på intervjufrågorna, förutsatt att detta material kan anses vara etiskt känsligt. Som rekommendation två uppmanas forskare att informera alla som deltagit i undersökningen var och när man kan ta del av undersökningen. (Ibid 2018, s. 15.)

5.5 Så har forskningsetiken beaktats i denna undersökning

I denna undersökning har forskningsetiken beaktats på följande sätt. Före jag intervjuat informanterna så har jag läst upp en liten text där jag gått igenom saker som berör forskningsetiken på olika plan. Texten har jag själv skrivit och jag har försökt ta allt som tangerar forskningsetik i beaktande. Till en början gick jag igenom varför det utförs intervjuer och vad som är syftet med undersökning, varpå jag berättat för informanten vad hen kommer att ha för alias⁷ i undersökning. Efter detta berättade jag för informanten att varken dennes namn, kön, personuppgifter, vilken klass den tillhört eller var den jobbar för tillfället kommer att publiceras i undersökningen. Informanterna har även fått information om när de kan ta del av undersökningen. Jag har också förklarat åt informanten om rätten att avbryta intervjun direkt om den så tycker och att denne har rätt att säga till ifall den vill att något svar inte skall publiceras i slutrapporten trots informantens anonymitet. Före jag inlett intervjuerna har jag bett om informanternas godkännande till att få banda in intervjun för att underlättat transkriberingen av materialet. Med transkribering syftar man på att man skriver om allt som bandats in till text. Texten som lästes upp före intervjuerna finns med bland bilagorna som *bilaga 1*.

⁷ Alias; Vad kommer informanten att ha för benämning i undersökningen, till exempel informant A.

6 RESULTAT

I detta kapitel kommer jag att redogöra för undersökningens resultat vilket innebär att jag systematiskt analyserar hur informanterna har upplevt utbildningen på Polisyrkeshögskolan. I undersökningen har jag intervjuat fyra informanter som i detta kapitel kommer att kallas för informant A-D. Vid tidpunkten för intervjuerna har alla informanterna haft under två års arbetserfarenhet av själva polisarbetet. Vissa av informanterna är utexaminerade medan vissa fortfarande utför sin tio månader långa arbetspraktik. Trots detta har alla informanter utfört både arbetsuppgifter inom brottsutredningen samt på övervakning-och alarmsidan. När de personliga intervjuerna utfördes jobbade vissa informanter som brottsutredare och vissa ute på fältet. Informanterna har även olika tjänsteställning. I detta kapitel kommer att användas direkta citat från intervjuerna med informanterna.

KLASS:	YH1	YH2
UPPSKATTADSTUDIETID:	Januari 2015 – December 2017	Augusti 2016 – Juli 2019
ARBETSERFARNEHET:	10 – 30 månader	9 månader

Tabell 1. Information om de svenskspråkiga klasserna på Polisyrkeshögskolan.

I tabell 1 visualiseras när de olika klasserna på den svenskspråkiga utbildningen inlett sina studier samt när de förväntas bli utexaminerade. I tabell syns även uppskattningsvis hur mycket arbetserfarenheten studerandena från de två olika klasserna kan antas ha vid tillfället för undersökningen. De som gått i klass YH1 har olika lång arbetserfarenhet beroende på när de fått tjänst efter utexaminering.

6.1 Arbetslivsorienterad utbildning

Första frågan som behandlades i intervjuerna var, huruvida informanterna upplevt att utbildningen på Polisyrkeshögskolan varit tillräckligt arbetslivsorienterad. Beträffande den första frågan var man av olika åsikt.

Exempel 1:

Absolut till största del, man lär sig mycket praktiskt som man har nytta av, framförallt på fältet. Sen kanske det här undersökningens arbetsvardag och det här praktiska arbetet på undersökningen skulle man kunna fokusera ännu lite mera på. (Informant A, 2018)

Exempel 2:

Alltså som helhet så joo med tanke på vad dom har möjlighet att ordna, men nog skulle det ju alltid vara roligare med ännu mera övningar än de vi hade e under vår tid på skolan. Nej det var nog kanske inte tillräckligt. (Informant D, 2018)

I exempel 1 berättar informant A att hen till största del upplevt utbildningen som arbetslivsorienterad och ifall man ser till rapporten gjord av Vuorensyrjä och Ranta (2013) som tas upp kapitel 2 så har deras informanter upplevt lika under den gamla utbildningen på skolan. I exempel 2 verkar Informant D i sin tur inte vara riktigt säker på sitt svar.

Exempel 3:

De beror på lite vad man söker och vad man har som målsättningar. Det är väldigt mycket så att säga jaga ninja på skolan, alltså man tränar mycket på dom där jobbiga och hårda keikkorna⁸, och jag förstår de såtillvida att det måst man kunna. Allting måste fungera och det finns kanske inte tid när det sen händer i verkligheten att på plats och ställe försöka berätta vad vi gör. (Informant C, 2018)

I exempel 3 så hänvisar Informant C till att det beror på vilka målsättningar man har. Men informant C menar att man i skolan fokuserar för mycket på svåra saker och att man borde utbilda och gå igenom mera enkla och vardagliga polisuppgifter när det gäller den praktiska undervisningen. Sjöberg (2016)⁹ nämner de fyra olika punkterna för en lyckad simulering och dit hör *realism* som en punkt. Här kan man anta att övningarna på Polisyrkesskolan inte alltid upplevts som realistiska av informant C. Informant C poängterade även att tiden ofta brukar vara ett problem på skolan. Man borde enligt hen få mera tid att gå igenom enkla saker i lugn och ro, som till exempel delgivning av böter.

⁸ (Min översättning) Uppdragen.

⁹ Se kapitel 2.

Exempel 4:

Ganska svår fråga, men nog finns där sådant som motsvarar ganska bra om man nu tänker till exempel trafikövningar dom brukar vara ganska lätta att simulera. Nog finns det ju mycket olika varianter av de också i trafiken som kommer emot men lättare är de att simulera än någon familjekris. Alltid när man skådespelar sådant så de e aldrig liksom på riktigt, utan det handlar om att man kommer överens med människorna som är på plats, och jag tycker att dom är lite mera svåra att simulera än trafikuppgifter. (Informant B, 2018)

Utöver det som Informant B tar upp i exempel 4 påpekade B att hen inte har så mycket erfarenhet av maktmedelssituationer ute på fältet men hen tror ändå att man i skolan får tillräckligt med kunskap i maktmedel för att åtminstone klara sig ute på arbetspraktiken. Informant B tillägger ännu att allt man övar i skolan är simulationer och att vissa är bättre än andra, men som framgår i exempel 4 är hemalarmen¹⁰ svåra att simulera enligt informant B. Som framgår i kapitel 2 tar Sjöberg (2016) upp skillnader mellan simuleringar och rollspel i polisutbildningen och förklarar vikten av dem. Man kan dra slutsatsen att informant B inte alltid upplevt *rollspelen* i de olika övningarna på Polisyrkeshögskolan som optimala, det vill säga målpersonverksamheten kunde förbättras. När jag i intervjuerna bad informanterna att ge konkreta förbättringsförslag på den praktiska undervisningen så fick jag följande svar.

Exempel 5:

Mera enkla ärenden. Vad gör utredaren? vilka papper skall fyllas i? Vad är viktigt att tänka på? vad skall delges och vad skall inte delges åt kunder och så vidare? (Informant C, 2018)

Utöver det som Informant C nämner i exempel 5 påpekade hen att man borde göra olika helhetsutföranden där studerande skulle få utföra ett uppdrag från början till slut. Uppdraget skulle först enligt C komma från nödcentralen, varpå man utför alla uppgifter som hör till fältpatrullens verksamhet. Sedan skulle man följande dag gå över till brottsutredarens verksamhet och gå igenom vad hen gör, varpå man skulle upprätta ett exempelprotokoll över ett enkelt ärende som man sedan kan ta med sig som mall och använda när man får ett

¹⁰ Polisiära uppdrag hem till någons privata bostad.

liknande ärende att sköta till exempel under praktiken. Enligt C borde man i skolan även öva ännu mera på realistiska ärenden så som enkla böter, vilka böter som ofta skrivs, som till exempel fordonsförseelser eller straffbart bruk av narkotika.

Exempel 6:

Exempelvis skulle man kunna gå igenom hur en undersökare arbetar på daglig basis. Nog har vi gått igenom hur man gör förundersökningsprotokoll, men man skulle kanske kunna satsa på att öva med såhär enklare vardagliga case¹¹, som snatterier och misshandlar och sådant som kommer emot ganska på daglig basis i undersökningen. Man skulle kunna gå igenom vad en undersökare gör på morgonen då han/hon kommer på jobb och får en brottsanmälan och hur man börjar undersöka ända till att man lämnat in ett färdigt protokoll till åklagare och arkiv. (Informant A, 2018)

Den allmänna uppfattningen hos informant A var att man i skolan borde sätta mera fokus på att ge utbildning i brottsutredning. Utöver det som Informant A poängterar i exempel 6 att man nog i skolan gått igenom det praktiska undersökningsarbetet, men för att få en bättre bild borde ärenden gås igenom i sin helhet från början till slut. Om man ser till *undervisningsplanen 2016–2017* (2016) som presenteras i kapitel 3.3.3, så kan man konstatera att brottsbekämpning och utredningskompetens sammanlagt innefattar 18 studiepoäng och till denna helhet hör grunder i brottsbekämpning som utgör 3 studiepoäng av helheten för brottsbekämpning och utredningskompetens. Baserat på informant A:s upplevelser borde man sätta mera tid på brottsbekämpning och utredningskompetens.

Exempel 7:

Ett konkret förbättringsförslag skulle vara att man skulle få feedback på de ihop satta protokollen. (Informant D, 2018)

Informant D upplevde att man i skolan skulle kunna sätta mera fokus på förundersökningsarbete vilket framgår i exempel 7. D upplevde även att deras klass i allmänhet övade lite på att förhöra. De förhör som gjordes så fick man heller ingen direkt

¹¹ Ett ärende som kommer till polisen och man startar en förundersökning.

feedback på vilket D upplevde som negativt. Här kan man se ett samband mellan informant D och informant A:s upplevelser. Sjöberg (2016) berättar att feedback och debriefing är viktigt ifall man vill uppnå en lyckad simulering vilket framkommer i kapitel 2. Man kan alltså dra slutsatsen att feedbacken inte varit tillräcklig enligt informant D.

Exempel 8:

Kanske de att man skulle försöka få lite mera verklighetskänsla i de där övningarna. Nog har vi ju haft sådana övningar som vi och målpersonerna inte känner varandra, så de kanske en grej som redan hjälper. (informant B, 2018)

Informant B hänvisar i exempel 8 till att man kunde använda sig mera av målpersoner från de finskspråkiga klasserna för att skapa verklighetskänsla. Då skulle målpersonen samtidigt kunna prata finska och det skulle även då vara lättare att utföra uppdraget enligt B. Som tidigare nämndes i detta kapitel hör enligt Sjöberg (2016) *realism* och *rollspel* till de viktiga delarna av en simulering vilket behandlas i kapitel 2.

6.2 Konkreta nyttan av praktiska övningar

I intervjuerna kom nyttan fram som informanterna upplevt att de har haft av de praktiska övningarna som man fått ta del av i Polisyrkeshögskolan. Informanterna hade även här olika syn på vad som varit mera eller mindre nyttigt. I det följande beskriver informanterna vad de upplevt att de haft mest nytta av.

Exempel 9:

Absolut fordonshantering, hur man använder ett fordon i trafiken, ljud och ljus, och att känna till fordonet. Fordonshantering helt och hållet, de ha nog varit en av de saker som man lärt sig väldigt bra och haft väldigt stor nytta av, eftersom man under fältperioden sitter i polisbilen varje dag. Vidare så brottsplatsundersökning har vi gått väldigt noggrant igenom i skolan. Vi ha fått öva på flera olika brottsplatser och lärt oss att ta olika prover och på det sättet blivit bekanta med brottsplatsundersökningen och det har jag haft nytta av också på fältet i arbetslivet. (Informant A, 2018)

Informant A beskriver i exempel 9 att fordonshantering har varit någonting som hen haft mycket nytta av, också brottsplatsundersökning är någonting som upplevts som nyttigt av informant A. Vidare så berättar informant A att hen även känner sig trygg med

maktmedelsanvändningen och att hen upplevt att man i skolan fått bra utbildning i hur man handskas med människor i olika maktmedelsituationer. Även informant B upplevde att trafikundervisningen är någonting som är väldigt bra på skolan, till exempel hantering av fordon och så vidare. Informant B poängterar även att det finns många oerfarna och unga chaufförer på skolan och att man sedan ute i arbetslivet inte kan köra riktigt hur som helst med polisbilen, och därför är det bra med grundlig trafikundervisning. I kapitel 2 behandlas rapporten gjord av Vuorensyrjä och Ranta (2013) och där har man kommit fram till att de poliser som utexaminerats 2010–2011 varit nöjda med maktmedelsutbildningen och trafikutbildningen på skolan. Man kan alltså dra slutsatsen att maktmedelsutbildningen och trafikutbildningen en längre tid upplevts som bra på Polisyrkeshögskolan.

Exempel 10:

Man lärde sig nog på skolan att alltid tänka på det här så att säga plus ett-regeln¹².

(Informant C, 2018)

Utöver det som informant C lyfter fram i exempel 10 förklara C hur hen i början av sin karriär som polis var beredd på nästan vad som helst, men att hen med tiden börjar sköta uppdragen ute på fältet mera på rutin. C menar att man alltid borde upprätthålla en viss beredskap när man åker iväg på uppdrag och detta poängteras även enligt C under utbildningen. Man kan anta att informant C upplevt den polistaktiska undervisningen varit på en bra nivå.

Exempel 11:

Nå för det första det där att vi skulle förklara rättigheterna och skyldigheterna, jag tyckte att det var jättebra att man skulle kunna räkna upp dom utantill.

(Informant D, 2018)

I exempel 11, så syftar informant D på de rättigheter och skyldigheter som personer har under ett förhör med polisen och som polisen alltid är skyldig att meddela en kund som kommer på förhör. D upplevde även att man i skolan grundligt gick igenom hur det lönar sig att bygga upp ett förhör och vilka frågor som man borde ställa beroende på vilket brott personen misstänks för.

¹² Polistaktik: omgivningsmedvetenhet

Gällande vilka praktiska övningar som informanterna haft mindre nytta av och som man kanske på Polisyrkeshögskolan fokuserat onödigt mycket på så var majoriteten av informanterna av den åsikten att allting som man går igenom på skolan är bra och att man nog har nytta av det mesta. Vissa hade dock upplevt olika övningar mera nyttiga än andra.

Exempel 12:

De som vi hade jättemycket efter praktiken var en stor situationsledning, ett jättehårt case där en av oss skulle fungera som situationsledare och fundera ut vad man ska tänka på som situationsledare, de övade vi också före praktiken. De inte så himla aktuellt på grund av att de tar många år innan vi kommer att vara situationsledare i normala fall. Det kanske skulle ge mera om en lärare typ skulle vara situationsledare och ge ut att vad gör vi och sedan skulle eleverna få agera enligt det. För det ger en bättre bild av hur det fungerar i verkligheten. (Informant C, 2018)

I exempel 12 så syftar informant C på polistaktiska övningar som man övar på i Polisyrkeshögskolan. Före informant C ger detta svar så framhäver hen att allt som går igenom på skolan är bra, och C skulle heller inte vilja minska på de mera ”hårda övningarna” där man tränar polistaktik i större situationer. Dock så upplever C att själva konceptet på dessa övningar kunde förbättras till exempel genom att låta en lärare leda situationsorganisationen. Informant C motiverar detta med att det ofta har resulterat i kaos i dessa övningar när någon av studerandena måste ta ansvaret som situationsledare i övningarna. Informant C förklarar också att det är ett enormt ansvar man har som situationsledare och man måste även besitta mycket kunskap för att kunna leda en situationsorganisation. Återigen kan man hänvisa till Sjöbergs teori om att *realism* är viktigt i en simulering vilket presenteras i kapitel 2 (Sjöberg 2016, s. 17). Det finns tydliga tecken på att informant C upplevt vissa övningar på Polisyrkeshögskolan som överdrivet utmanande.

Likasom informant C har även informant B upplevt att man ofta i utbildningen tränat på de mest extrema fallen som sällan är enkla att lösa. Informant B hänvisar till att man inte råkar ut för sådana situationer så ofta ute i arbetslivet.

Exempel 13:

Det skulle kunna finnas lite mera övningar där man bara repeterar de simplaste olika keikkorna¹³, liksom med små variationer att man får rutin i det där kanske. (Informant B, 2018)

Exempel 14:

Allt vi har lärt oss i skolan har varit nyttigt och bra för att förbereda oss på arbetslivet. Vi har lärt oss sådant som är relevant. Jag tycker att det mesta har varit nödvändigt och man har ett hum om hur olika situationer kan fungera och man har till exempel ett tänk med situationsmedvetenhet och så vidare. Men sen har vi övat en del, skall vi säga som så att ute på fältet används inte maktmedel så ofta, medan vi har nog fokuserat på att lära oss mycket om det och det är bra eftersom om man skulle ställs inför en sådan situation skall det sitta i muskelminnet och ryggmärg. (Informant A, 2018).

I exempel 14 var informant A av den åsikten att alla praktiska övningar på skolan varit bra och att de haft en mening. Informant A upplevde heller inte att det funnits praktiska övningar på skolan som man borde ha fokuserat mindre på. På basis av exempel 14 kan man anta att informant A ibland upplevt att man satt för mycket fokus på maktmedelsutbildningen. Enligt undervisningsplanen 2016–2017 (2016) som presenteras i kapitel 3.3 så kan man konstatera att kursen *bruk av maktmedel och taktik* sammanlagt sammanfattar 8 studiepoäng av hela examen.

6.3 Variation i undervisningen

Under intervjuerna så fick informanterna även berätta om sina upplevelser vad gäller variationen i den praktiska undervisningen. Efter detta så diskuterades även ifall det funnits tillräckligt med tid för förberedelse, utförande och feedback på de olika praktiska övningarna som man haft på Polisyrkeshögskolan.

Exempel 15:

Nog tror jag att det har varit ganska bra med variation, vi har fått köra patrullbil och fått olika typer av uppgifter och varit på hemalarm och så vidare. Vi har också jobbat med olika trafiksituationer så nog tycker jag att det är ganska mångsidigt.

¹³ (Min översättning) Uppdrag.

Sedan är det kanske just det där utredningsarbetet som man skulle kunna lära sig lite mera om hur det fungerar i praktiken. (Informant A, 2018)

Exempel 16:

Joo nog tycker jag att det funnits helt bra med variation, med tanke på mängden av övningar. Alltid kan man ju säga att det borde finnas mera praktiska övningar förstås, men sen vet jag inte att var resurserna går och hur mycket det är meningen att ha. Men nog tycker jag om man jämför med hur mycket praktiska övningar vi haft så har det nog varit tillräckligt varierande. (Informant B, 2018)

Exempel 17:

De e nog bra variation, de nästan så att man också har gått igenom mera än vad man kommer ihåg och kan ta in. (Informant C, 2018)

Exempel 18:

Jag tycker nog att de var ganska bra variation. Jag tycker att då när jag for ut på praktik hade jag liksom ingen hum om det här med efterlysta, så de skulle man kanske på något sätt ta in. (Informant D, 2018)

Utöver det som Informant D poängterade i exempel 18 så konstaterade hen att man inte under skoltiden kan öva på precis allting. Informant D menar att man måste komma ihåg att arbetspraktiken även är en del av undervisningen. Förutom att D upplevt att hen haft lite kunskap om efterlysta personer som framkommer i exempel 18 så förklarar hen att man skulle ha kunnat öva mera på blanketten för förvandlingsstraff i skolan, som polisen ibland är tvungen att fylla i. Informant D skulle även ha velat öva mera på polisens registreringssystem Vitja-retu. I rapporten gjord av Vuorensyrjä och Ranta (2013) som presenteras i kapitel 2 konstaterat man att utvecklingen av yrkesskickligheten sker under en längre tidsperiod, genom att jobba och skaffa sig mera erfarenhet. Den allmänna uppfattningen bland informanterna är att variationen på utbildningen varit tillräcklig. Man kan dock anta att det är omöjligt att gå igenom allting som berör yrket under utbildningen.

När man i intervjuerna frågade informanterna om hur de upplevt tidsreserveringen för förberedande, utförande samt feedback så var svaren varierande.

Exempel 19:

Nog har vi oftast haft ganska mycket tid att förbereda om vi har själva hitta på de där övningarna. Som den där sista övningsdagarna eller vilken de nu var när vi hade själva hittat på alla punkter och hade hela dagen tid å utföra. Jag tycker att det var en bra dag och sen har den där feedbacken också varit tillräcklig, åtminstone lång. Man har fått tillräckligt grundligt gå igenom punkterna. (Informant B, 2018)

Utöver det som Informant B lyfter fram i exempel 19 kommer hen ihåg att det ibland varit lite stressigt men som helhet tycker hen att tiden för förberedande, utförande och feedback beaktats bra under utbildningen.

Exempel 20:

Man får absolut tid att förbereda sig, ibland har vi själv förberett oss på olika övningsdagar och moment och gjort övningar som andra i klassen skall utföra. Sen blir tiden ganska knapp i bland och vissa övningar kan dra ut på tiden och det kan i sin tur göra att feedbacken eller att man går igenom den där feedbacken ganska snabbt. Där skulle man kanske ibland ha mera tid eller det skulle vara bra att ha mera tid att fundera igenom olika scenarion. Men till största del tycker nog jag att det har fungerat riktigt bra. (Informant A, 2018)

Här tillade informant A ännu att man med kompisarna i klassen även på fritiden ofta gått igenom övningarna utanför skoltid.

Exempel 21:

Efter varje övning så var det en timme typ till feedback och diskussion. Man skulle kanske presentera de där caserna, men kanske man skulle kunna hitta på nått nytt sätt att gå igenom dom. Jag tänker att de inte kanske de där effektivaste alltid att gå igenom i en stor grupp. Alla vill inte kanske säga sin åsikt eller så. (Informant D, 2018)

Exempel 22:

Nej det finns inte på någon av dom där punkterna. Alltså förberedande fattas det tid, utförande är kanske där det uppfylls mest. Man har oftast ganska bra tid att utföra, men sen det som är det värsta är att den där feedbacken har varit nästan noll i vissa situationer. Feedbacken ska fokusera massor mera på. (Informant C, 2018)

Informant C var den som gav mest kritik när denna fråga behandlades, och hen hade även upplevt att man i skolan haft övningar där man varit tvungen att avbryta övningar på grund av att tiden tagit slut. C berättar även att det varit situationer då man helt enkelt inte alls haft någon tid för feedback och då har lärarna enligt hen hänvisat till att ta kontakt i ett senare skede, ifall man är intresserad av att få feedback på sitt utförande. Sjöberg (2016) hänvisar till att feedback är en av de fyra sakerna som bidrar till en lyckad simulering vilket lyfts upp i kapitel 2. Detta tyder på att man borde se över tidsplaneringen i utbildningen.

6.4 Språkundervisning som en del av den praktiska undervisningen

Undervisningsspråket för den svenskspråkiga linjen på Polisyrkeshögskolan är svenska, men studerandena är tvungna att läsa finska. I det följande kommer det fram om informanterna anser att det funnits tillräckligt med utrymme för dem att utveckla sina språkkunskaper i finska som en del av sin yrkesskicklighet och om man i de praktiska övningarna har fått använda finskan tillräckligt så att man känner att man är redo att använda finska ute i arbetslivet.

Exempel 23:

Jag anser att minimi femtio procent, men jag skulle helst säga att sjuttio procent av de praktiska övningarna borde gå på finska. Det blir helt för jävligt när man är i en svenskubbla på skolan och sen när man kommer ut så slår verkligheten emot. (Informant C, 2018)

Utöver det som informant lyfter fram i exempel 23 hänvisade hen till att all radiotrafik går på finska ute i arbetslivet. Hen förstår problematiken med att det finns ålämningar som går den svenskspråkiga utbildningen och C tycker att de kunde få göra övningarna på svenska medan andra kunde utföra på finska. Informant C som själv har svenska som sitt modersmål menar att man nog lär sig uttrycken förr eller senare automatiskt på svenska fastän man skulle öva på finska i skolan. C lyfter ännu fram att det är främst om man exempelvis arbetar på polisstationen i Jakobstad eller Raseborg som man är tvungen att använda båda språken mera än normalt, men på andra ställen påstår C att finskan används mycket mera än svenskan.

Exempel 24:

Jag tycker inte att vi har haft så hemst mycket finska på våra övningar. Däremot i slutet lite mera, men när jag själv ändå talar finska som modersmål så såg jag det inte som ett problem. Jag har kanske talat svenska tre gånger på jobbet så ganska snabbt så fick jag alla uttrycken på finska och började glömma bort dem på svenska. (Informant B, 2018)

Informant B upplever ändå att det kunde ha varit lite mera övningar på finska under utbildningen på Polisyrkeshögskolan. I exempel 24 framkommer att informant B endast tre gånger under sin tid ute i arbetslivet varit tvungen att prata svenska. I exempel 23 beskriver informant C att det kan vara utmanande att arbeta på finska efter att man varit i en svenskubbla på skolan. Man kan dra slutsatsen att informant B:s upplevelser stöder informant C:s påstående.

Informant A berättar att man utbildat studerandena på finska när det gäller radioanvändningen. Här poängterar även informant A samma sak som C att radiospråket trots allt är finska ute i arbetslivet och därför är det positivt att det lärs ut på finska även i skolan på den svenskspråkiga utbildningen. Informant A berättar att man nog gradvis tagit in mera finska längre fram i utbildningen efter att man stegvis lärt sig grundkonceptet på svenska.

Exempel 25:

Klart det här blir en språkfråga men att jag skulle nog ha haft nytta av att jobba på finska hela utbildningen men jag förstår också att det finns sådana som kan ha problem med språket som behöver få också en del av utbildningen på svenska. (Informant A, 2018)

Samtidigt så tillägger informant A ännu i slutet av denna fråga att hen ändå förstår att det är viktigt att den svenska utbildningen på skolan tryggas. Man kan anta att informant A i exempel 25 bland annat syftar på ålänningar som går den svenskspråkiga utbildningen på Polisyrkeshögskolan men även personer som kommer från områden i Finland där man sällan behöver använda finska.

Exempel 26:

I de praktiska övningarna tycker jag faktiskt att vi knappast hade så jätte många finskspråkiga målpersoner. Sedan skulle de ju också kunna vara en tanke att man

till exempel skulle ha en patrull som är finskspråkig och att man skulle kunna kommunicera med den. Det är ju också så i arbetslivet sen. Kanske det nog borde ha varit lite mera på finska. (Informant D, 2018)

I exempel 26 lyfter informant D upp målpersonverksamheten som en punkt där hen upplevt att finska kunde användas mera. Informant C syftar på *rollspel* som Sjöberg (2016) behandlar i sin bok som tas upp i kapitel 2. Informant D tar även upp övningar med flerpatrullverksamhet¹⁴ där man enligt D kunde ha samarbetat med andra finskspråkiga patruller under olika övningar. När jag bad informanterna att ge konkreta förslag på i vilka övningar som de upplevt att finskan skulle kunna implementeras, så fick jag följande svar.

Exempel 27:

Anmälnings skrivning, förhör och praktiska övningar samt radiotrafik.
(Informant C, 2018)

Exempel 28:

I maktmedels situationer tycker jag att vi har övat ganska bra på finska men också förhör har vi gjort på både svenska och finska. Men det är klart att nog skulle man ha kunnat öva ännu mera, inte skulle det skada att öva ännu mera på finska.
(Informant A, 2018)

Här kan man konstatera att det framkommer skillnader i informanternas upplevelser. Informant C nämner i exempel 27 sådana övningar där hen skulle ha velat att finskan skulle ha använts medan A upplever att man fått öva ganska bra på finska genom hela utbildningen. Detta tyder på att informant A varit nöjdare med den praktiska undervisningen vad gäller användningen av finska under utbildningen trots att A poängterar att ännu mera finska i de praktiska övningarna inte skulle ha skadat.

Exempel 29:

Kanske patrullverksamheten, till exempel hemalarm. Där skulle de kunna vara två patruller och de behöver ju inte vara en finsklass och en svensklass som har tillsammans. Visst skulle de vara kanske de bästa när man inte riktigt känner varandra, men rent konkret på ett enkelt sätt så nog finns det inom klassen också

¹⁴ Två eller flera patruller som utför ett uppdrag.

folk som talar bättre finska och bättre svenska. Sen skulle man para ihop dem och de skulle bli tvungna att tala sina egna språk. (Informant D, 2018)

Exempel 30:

Kotikeikkorna¹⁵ går nu kanske mest ut på att tala med personen/personerna och om de bara talar finska så är det ganska viktigt att man kan kommunicera tillräckligt bra. Där kommer ju många andra saker in i spel med hur bra man är på att uttrycka sig och sådant. Förstås kan det vara ganska svåra situation för en sådan som inte talar så jättebra finska kan jag tänka mig. (Informant B, 2018)

Både informant D och informant B nämner uppdrag som hemalarm i exempel 29 och 30. Man kan anta att både informant D och B har varit med om hemalarm ute i arbetslivet där man varit tvungen att kommunicera på finska och därav förknippar båda informanterna finska med hemalarm.

Utöver det som informant B nämnde i exempel 30 var B av den åsikten att man i samband med olika praktiska övningar kunde gå igenom viktiga begrepp på finska som man eventuellt kan stöta på under ett motsvarande uppdrag ute i arbetslivet. För tillfälle har man på den svenskspråkiga utbildningen kursen *finska språket och kommunikation* som sammanlagt innefattar 3 studiepoäng av hela examenshelheten och under kursen går man en muntlig samt en skriftlig del (Polis (YH) undervisningsplan 2016–2017, 2016, s. 12). Mig veterligen har man ingen finska utöver denna kurs. Informanternas allmänna uppfattning när det gäller det finskaspråket som en del av den praktiska undervisningen är att finskan borde användas mera i olika övningar vilket indikerar på att kursen i *finska språket och kommunikation* inte varit tillräcklig för att förbereda studerande inför arbetslivet enligt informanterna.

I undervisningsplanen (2016) som presenteras i kapitel 4.2 framkom att man under kursen *finska språket och kommunikation* strävar till att utveckla språkkunskaperna i finska som en del av yrkesskickligheten hos svenskspråkiga studeranden. Man kan anta att detta är ett steg mot en mera arbetslivsorienterad utbildning med tanke på att 87,9 procent av alla finländare pratar finska (Statistikcentralen, 2018). Majoriteten av alla poliser är tvungna att ofta prata finska i samband med ett tjänsteuppdrag. Att kombinera finska med den praktiska

¹⁵ (Min översättning) hemalarmen.

undervisningen kan anses vara ett steg mot en mera arbetslivsorienterad utbildning där studeranden får utveckla sina språkkunskaper som en del av yrkesskickligheten.

6.5 Ordet är fritt

Före det i slutet av intervjuerna gavs rum för fria ord åt informanterna så diskuterades även Polisyrkeshögskolans övningsutrymmen samt undervisningsmiljön där man får den praktiska undervisningen. Alla fyra informanter var av den åsikten att övningsutrymmen samt undervisningsmiljön är bra på skolan. Vissa informanter hade ändå några kommentarer. Informant A menar att det som hen skulle vilja förbättra utöver det som tidigare tagits upp är möjligheterna att köra alarmkörning med högre hastigheter med fordonen på skolan. A menar att alarmkörning är någonting man står inför fort på fältet och då får man uppleva alarmkörning på riktigt.

Informant C tycker att utrymmen i allmänhet är bra, men hen kommer ihåg en förhørsövning där hela klassen förhörde varandra samtidigt vilket enligt C inte är helt optimalt. Informant C menar att man då lätt tappar koncentrationen och man börjar lätt lyssna på vad kompisarna i klassen diskuterar.

Vissa informanter hade ännu några intressanta saker de tog upp. Bland annat så tog informant B upp problematiken med att det ibland varit lite brist på lärare i vissa övningar och situationer. B hänvisar till exempel till maktmedelsundervisningen där hen upplever att man kunde ha haft flera lärare på plats. B upplever att det är frågan om så tekniska saker att där borde man få tillräckligt med närundervisning.

Oavsett hur mycket man övar på skolan på olika praktiska övningar så kommer det aldrig att motsvara verkligheten menar informant D. Hen tror att alla bitar sakta men säkert faller på plats under praktiken. D vill även tillägga att övningsdagarna på Polisyrkeshögskolan varit bra. D uppskattar även att utbildningen varit lärarorienterad, det vill säga att lärarna har gett all undervisning. Det har inte uppstått situationer där man inom klassen till exempel skulle ha behövt utbilda varandra i någonting. Hen menar att även detta är förekommande inom vissa utbildningar.

Största fokuset genom hela utbildningen ligger enligt informant A på fältarbete, vilket gynnar de som är intresserade av fält- och alarmverksamhet. A menar att brottsutredningen

är någonting som man får lära sig mera ute på arbetspraktiken, men A tillägger att detta dock är hans personliga åsikt. Om man ser till undervisningsplanen så innefattar *kompetens för övervaknings- och alarmverksamhet* 24 studiepoäng (Polis (YH) undervisningsplan 2016–2017, 2016, s. 17). I kapitel 3 redogörs för de studiehelheter där praktisk undervisning tillämpas och där kan man tydligt se att övervaknings- och alarmverksamheten innefattar flest studiepoäng jämfört med kompetens som stöder polisarbetet och brottsbekämpning- och utredningskompetens.

7 DISKUSSION OCH SAMMANFATTNING

Syftet med denna undersökning var att reda ut ifall nuvarande och före detta studeranden på den svenskspråkiga utbildningen på Polisyreshögskolan upplevt att den praktiska undervisningen på skolan varit tillräckligt arbetslivsorienterad. Undersökningen klassificeras som en fenomenografisk undersökning där man utfört halvstrukturerade intervjuer med fyra olika informanter. Två av informanterna har gått i klassen YH1 och två i klass YH2. Sammanlagt har elva procent av studeranden som gått den nya yrkeshögskoleutbildningen på skolan intervjuats i denna undersökning.

Första frågan i undersökningen gällde ifall informanterna upplever att den praktiska undervisningen på Polisyreshögskolan kunde vara mera arbetslivsorienterad. Svaren var olika och alla informanter gav inte något helt entydigt svar, men majoriteten av informanterna hade upplevt den praktiska undervisningen som tillräckligt arbetslivsorienterad. Det var endast en av informanterna som tyckte att den inte varit tillräckligt arbetslivsorienterad.

Beträffande hur mycket konkret nytta som informanterna haft av den praktiska undervisningen var den allmänna uppfattningen att de haft nytta av allting som de lärt sig på skolan. Många informanter påpekade även att ingenting av det som man lär sig på skolan ska ses som onödigt. Många var nöjda med trafikundervisningen och fordonshanteringen som lärs ut under utbildningen. Även olika former av polistaktik samt omgivningsmedvetenhet var saker som lyftes fram. Dock var man av den åsikten att utbildningen sätter stor fokus på utmanande övningar, vilket enligt informanterna innebär att de enkla och mera vardagliga sakerna som även borde övas på prioriteras mindre.

När informanterna fick ge förslag på hur utbildningen kunde förbättras så fanns det en del synpunkter. Det som framhövdes var att man borde gå igenom mera enkla och vardagliga saker och ärenden. Vissa påpekade att man till exempel kunde göra exempelprotokoll i skolan som man som studerande kan ta med sig ut i arbetslivet. Ett förslag från en informant var att man skulle gå igenom brottsutredarens vardagliga rutiner från att utredaren får ett ärende, tills att utredaren har ett färdigt förundersökningsprotokoll på sitt bord. En gemensam nämnare var att man skulle ha velat ha mera utbildning i förundersökningsarbetet på ett allmänt plan. Det gavs även förslag på att använda okända personer som målpersoner i olika övningar. Man motiverade detta med att verklighetskänslan i övningarna skulle bli bättre. Som ett förslag var att ta in målpersoner från den finskspråkiga utbildningen.

Informanterna var nöjda med variationen i den praktiska undervisningen men när det gällde tidreserveringen för förberedande, utförande och feedback så fanns det delade åsikter. Det var främst feedbacken som många upplevt att man i många fall inte reserverat tillräckligt med tid för. Vad gällde språkanvändningen i de olika praktiska övningarna så upplevde informanterna att man borde öva mera på att prata finska i olika övningar.

Baserat på min undersökning så verkar majoriteten av informanterna vara nöjda med den svenskspråkiga utbildningen i sin helhet. Jag tolkar det som att grunden man får på Polisyrkeshögskolan är bra, men baserat på informanternas svar så finns det rum för utveckling av den praktiska undervisningen.

Svaren som informanterna gav var kopplade till deras nuvarande arbetsuppgifter, vilket gjorde att svaren på alla frågor inte kanske blev riktigt optimala. Jag insåg även i efterhand att jag borde ha skickat ut alla frågor åt mina informanter på förhand för att få mera genomtänkta svar. Det var en av informanterna som bad om att få se frågorna på förhand och intervjun med just denna informant upplevde jag att blev mera tydlig och att det var enklare för hen att svara på alla frågor.

Resultatet av denna undersökning baserar sig på studerandenas uppfattningar och upplevelser av utbildningen. I undersökningen har jag inte haft som avsikt att ta fram någon enhetlig sanning om hur den praktiska undervisningen borde realiseras. Man utformar vart annat år en ny undervisningsplan som godkänns av Polisyrkeshögskolans egna styrelse. I planen presenteras målsättningar och längden för en viss kurs samt mängden av undervisning i ett visst ämne. Man tar inte fram hur kurserna konkret skall förverkligas, vilket betyder att

lärarna har fria händer att bygga upp kurserna på ett passande sätt. Med tanke på informanternas upplevelser och åsikter om utbildningen har man efter den senaste förnyelsen 2014 lyckats bra med att planera ett fungerande koncept på yrkeshögskolenivå. Jag hoppas att resultatet från denna undersökning möjligen kan bidra till en utveckling av den svenskspråkiga utbildningen på Polisyrkeshögskolan.

Beträffande vidare undersökning skulle man till exempel kunna göra en liknande undersökning på den finskspråkiga utbildningen på Polisyrkeshögskolan för att få en uppfattning om deras upplevelser av den praktiska undervisningen, varpå man kunde göra olika jämförelser. Det skulle även vara intressant att reda ut lärarnas syn på utbildningen, hur bra de anser att man lyckats med genomförandet av undervisningen och ifall lärarna upplevt att det skulle finnas rum för utveckling på något visst plan. En liknande undersökning som jag har gjort kunde även göras för att ta reda på hur studerande upplevt den teoretiska undervisningen, det vill säga allt som undervisas inne i klassrummet.

Referenser

Carlström, I. & Carlström Hagman, L-P. 2012: *Metodik. för utvecklingsarbete och utvärdering*. Femte upplagan. Lund: Studentlitteratur AB.

Davidson, B. & Patel, R. 2011: *Forskningsmetodikens grunder. Att planera, genomföra och rapportera en undersökning*. Lund: Studentlitteratur AB.

Finlex. *Finlands grundlag*. Finlex (11.6.1999/731). Hämtad 25.06.2018, från <https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/1999/19990731?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=grundlag>

Finlex. *Lag om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda*. Finlex (6.6.2003/424). Hämtad 16.08.2018, från <https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2003/20030424?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=lag%20om%20de%20spr%C3%A5kkunskaper%20>

Finlex. *Lag om polisutbildning (upphävd)*. Finlex (4.2.2005/68). Hämtad 25.6.2018, från <https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/kumotut/2005/20050068>

Finlex. *Lag om Polisyreshögskolan*. Finlex (30.12.2013/1164). Hämtad 27.06.2018, från <https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2013/20131164?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=lagen%20om%20polisyresh%C3%B6gskola>

Finlex. *Polisförvaltningsförordningen*. Finlex (15.3.1996/158). Hämtad 16.08.2018, från <https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/1996/19960158?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=polis%C3%B6rvaltningsf%C3%B6rordningen>

Finlex. *Polisförvaltningslag*. Finlex (14.2.1992/110). Hämtad 04.07.2018, från <https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/1992/19920110?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=polis%C3%B6rvaltningslag>

Finlex. *Statsrådets förordning om Polisyreshögskolan*. Finlex (3.4.2014/282). Hämtad 12.11.2018, från

<https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2014/20140282?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=om%20polisyrkesh%C3%B6gskolan>

Heittola, S. 2017: ”Poliisista päivää, från polisen god dag”. *Språkliga yrkespraktiker vid de tvåspråkiga polisinnrättningarna i Finland*. Filosofiska fakulteten. Nordiska språk. Doktorsavhandling. Vasa: Vasa universitet. Hämtad 05.03.2018, från <https://www.univaasa.fi/fi/research/publications/orders/database/?julkaisu=919>

Immonen, S. 2007: *Perusta poliisiuralle. Poliisin perustutkinnon arviointi ja kehittämisehdotukset*. Poliisikoulun julkaisuja. Raportit 6. Helsinki: Poliisikoulu.

Jordan, S. 2017: *Kvalitativa metoder. Intervju och innehållsanalys. Forskning & utveckling*. Föreläsningmaterial (Powerpoint). Tammerfors. Polisyrkeshögskolan. Hämtad 14.11.2018, från <https://moodle.polamk.fi/course/view.php?id=503> (Se bilaga 2).

Polisstyrelsen 2011: *Framförande av polisfordon och utryckningskörning*. Anvisning. Nr 2020/2011/2068.

Polisyrkeshögskolan 2013: *Polamk tiedottaa. Poliisikoulutuksen uudistus varmistui - haku alkaa tammikuussa*. Hämtad 12.11.2018, från https://www.polamk.fi/polamk_tiedottaa/1/0/poliisikoulutuksen_uudistus_varmistui_-_haku_alkaa_tammikuussa_24890

Polisyrkeshögskolan. *YH-utbildning. Ansökan och urval. Statistik om sökande. Statistik om sökande till polis (YH)*. Hämtad 12.11.2018, från https://www.polamk.fi/sv/yh/ansokan_och_urval/statistik_om_sokande

Polisyrkeshögskolan 2014: *Polis (YH). undervisningsplan 2014–2015*. Tammerfors: Polisyrkeshögskolans styrelse. Hämtad 23.9.2018, från [https://konsta.polamk.fi/opiskelijalle/poliisi\(amk\)/Documents/POLAMK_opetussuunnitelma%20ruotsi%20netti.pdf](https://konsta.polamk.fi/opiskelijalle/poliisi(amk)/Documents/POLAMK_opetussuunnitelma%20ruotsi%20netti.pdf)

Polisyrkeshögskolan 2016: *Polis (YH). undervisningsplan 2016–2017*. Tammerfors: Polisyrkeshögskolans styrelse. Hämtad 23.9.2018, från

[https://konsta.polamk.fi/opiskelijalle/poliisi\(amk\)/Documents/Polis%20\(YH\)%20undervisningsplan%202016-2017.pdf](https://konsta.polamk.fi/opiskelijalle/poliisi(amk)/Documents/Polis%20(YH)%20undervisningsplan%202016-2017.pdf)

Sjöberg, D. 2016: *Simuleringens situerade aktiviteter. Förutsättningar för lärande i polisutbildning*. Pedagogiska Institutet. Umeå: Umeå universitet.

Skoglund, C. 2012: *Hermeneutik i praktiken. En kortfattad sammanfattning av hur en hermeneutisk forskningsprocess kan gå till 2012*. Hämtad 13.11.2018, från http://www.c-skoglund.se/Crister_Skoglund/Egna_Texter/Poster/2012/11/21_Hermeneutik_i_praktiken_files/Hermeneutik%20i%20praktiken.pdf

Utbildningsstyrelsen. Lagar och anvisningar. *Läroplans- och examensgrunder*. Hämtad 23.9.2018, från https://www.oph.fi/lagar_och_anvisningar/laroplans-och_examensgrunder

Vetenskapsrådet. *Forskningsetiska principer. Inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Hämtad 03.09.2018, från <http://www.codex.vr.se/texts/HSFR.pdf>

Vuorensyrjä, M. & Ranta, L. 2013: *Poliisin perustutkintokoulutuksen vaikuttavuusarviointi. Vuosina 2010–2011 valmistuneiden poliisien työllisyys ja arviot koulutuksen työelämävastaavuudesta*. Poliisiammattikorkeakoulun raportteja 106. Tammerfors: Polisyrkeshögskolan.

Bilagor

Bilaga 1

INTERVJUFRÅGOR

Denna intervju kommer att fungera som en grund för min undersökning. Syftet med min undersökning är att ta reda på ifall YH studerande upplever att den praktiska undervisningen på skolan är tillräckligt arbetslivsorienterad. Med arbetslivsorienterad undervisning syftar jag på att den undervisning man får på skolan borde motsvara verkligheten ute i arbetslivet. I min undersökning så kommer jag att kalla dig för informant A. Varken ditt namn, kön, personuppgifter, vilken klass du tillhört eller var du jobbar för tillfället kommer att publiceras i min undersökning. Du kommer att kunna ta del av undersökningen när den publiceras senast under våren 2019. Ifall du vill avbryta intervjun bör du meddela detta omedelbart. Om det finns frågor som du vill att inte skall publiceras trots din anonymitet bör du nämna detta under själva intervjun. För underlätta transkriberingen av intervjun så undrar jag ifall du godkänner att jag bandar in själva intervjun? Ljudfilen och själva transkriberingen kommer att sparas till min undersökning blivit godkänd av Polisyrkeshögskolan. Efter detta så kommer dessa att raderas.

1. Anser du att den praktiska undervisningen på POLAMK är tillräckligt arbetslivsorienterad?
2. Vad kunde man enligt dig förbättra i den praktiska undervisningen?
 - Ge konkreta förbättringsförslag
3. Vilken typ av praktisk undervisning anser du att du har haft mest nytta av?
4. Finns det praktiska övningar i skolan som man enligt dig kunde slopa/ fokusera mindre på?
5. Finns det tillräckligt med variation i den praktiska undervisningen? (Nöta på med samma sak dag ut och dag in)
6. Finns det tillräckligt med tid för förberedande, utförande och feedback på de övningar man haft i skolan?
7. Upplever du att du fått öva tillräckligt på finska i de olika praktiska övningarna?
8. I vilka övningar borde finskan användas mera?
9. Upplever du att undervisningsmiljön på POLAMK är optimala?
10. Har du någonting du ännu vill ta upp gällande detta ämnet?

Bilaga 2

Sabina Jordans föreläsningmaterial från augusti 2017, Power point bild 9 av 16.

Olika former av intervju: Halvstrukturerad intervju

- Till temaintervjun görs en stomme: vilka ämnen vill man diskutera? Vad önskar man svar på? Temat kan framställas i frågeform: agera stöd för minnet under diskussionen
- Man kan även välja att inte infinna sig på intervjuplatsen själv: det kan också påverka svaren!
- Kräver inspelning
- Ämnen kan diskuteras i fri ordning och det går bra att återkomma till något tema för tillägg
- Bra metod om man vill ta reda på människors tolkningar, attityder och deras perspektiv på saker och ting
- Man strävar förstås efter svar, men man kan även kartlägga möjligheter för vidare intervjuer